

ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА»
Факультет суспільних і прикладних наук
Кафедра архітектури та будівництва

На правах рукопису

Горальчук Олександр Олегович

УДК: 725

ПРОЕКТ ВИСТАВКОВОГО ПАВЛЬЙОНУ

Спеціальність: 191 «Архітектура та містобудування»
Кваліфікаційна робота на здобуття кваліфікації магістра

Науковий керівник:
К.арх. Огоньок В.О.

Івано-Франківськ – 2024

ЗВО «Університет Короля Данила»
Факультет суспільних і прикладних наук
Кафедра архітектури та будівництва

Освітній ступінь «магістр»

Спеціальність: 191 «Архітектура та містобудування»

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. завідувача кафедри

архітектури та будівництва

Ю.В. ОГОНЬОК

“22” січня 2024 року

ЗАВДАННЯ

НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ (ПРОЄКТ) СТУДЕНТА

Горальчука Олександра Олеговича

1. Тема проекту: «Проект виставкового павільйону»

Керівник роботи: к.арх. Огоньок В.О.

Затверджені наказом вищого навчального закладу від “_26_”_06_ 2023_ року № 32/1 с.

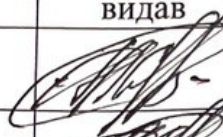
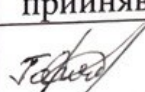
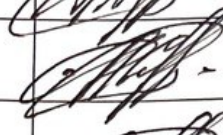
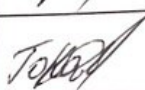
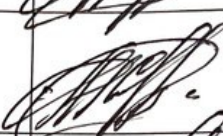
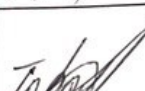
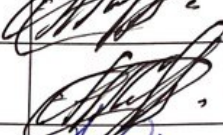
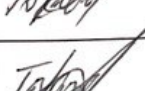
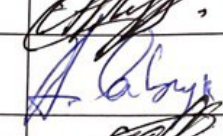
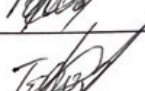
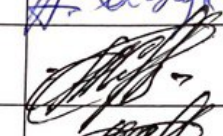
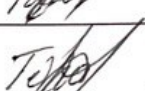

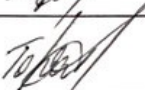
2. Термін подання студентом роботи: 22.01.2024 року

3. Вихідні дані до роботи: генплан, ситуаційна схема, мапи-схеми, фото аналіз існуючої ситуації, наукова література за темою дослідження.

4. Зміст роботи (перелік питань, які потрібно розробити):

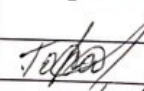
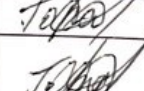
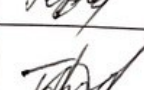

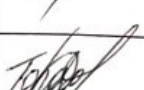
ВСТУП: актуальність, мета роботи, завдання, предмет і об’єкт дослідження, наукова новизна, практичне значення роботи.

6. Консультанти розділів роботи:

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Вступ	Жирак Р.М. Ст. викл. кафедри		
Розділ I. Аналітичний огляд	К.арх. Огоньок В.О.		
Розділ II. Методика, опис, обґрунтування дослідження	К.арх. Огоньок В.О.		
Розділ III. Передпроектні дослідження	К.арх. Огоньок В.О.		
Розділ IV. Проектна частина	К.арх. Савчук А.І.		
Розділ V. Охорона праці та цивільний захист	Касіячук В.Д К.т.н., проф. кафедри		
Висновки. Нормоконтроль	Жирак Р.М. Ст. викл. кафедри		

7. Дата видачі завдання: 27 червня 2023 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1.	Вступ	27.06.2023 р. – 28.08.2023 р.	
2.	Розділ I. Аналітичний огляд	29.08.2022 р. – 02.10.2023 р.	
3.	Розділ II. Методика, опис, обґрунтування дослідження	03.10.2023 р. – 30.10.2023 р.	
4.	Розділ III. Передпроектні дослідження Розділ IV. Проектна частина. Висновки	31.10.2023 р. – 12.12.2023 р.	
5.	Розділ V. Охорона праці. Висновки	13.12.2023 р. – 21.12.2023 р.	
6.	Оформлення роботи та підготовка до захисту	22.12.2023 р. – 21.01.2024 р.	

Студент Горальчук О.О.
Керівник роботи Огоньок В.О.

АНОТАЦІЯ

Метою дослідження магістерської роботи є визначення та теоретичне обґрунтування принципів архітектурно-планувального рішення виставкового павільйону.

В першому розділі розглянуто історію виникнення та особливості організації виставкових центрів, світовий та вітчизняний досвід формування виставкових центрів, нормативно-правова база проектування виставкових центрів, висновки до розділу I.

В другому розділі розглянуто основні методи дослідження, детальний опис дослідження, висновки до розділу II.

Третій розділ представляє основні вимоги до проектування виставкових споруд, особливості планувань виставкового павільйону, функціональне зонування, висновки до розділу III.

В четвертому розділі розглянуто архітектурна ідея об'єкту проектування, характеристика прийнятого конструктивного рішення, висновки до розділу IV.

В п'ятому розділі розглянуто охорона праці, висновок до розділу V.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНІ РІШЕННЯ, ВИСТАВКОВІ ЦЕНТРИ, НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА, МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ, ВИСТАВКОВІ СПОРУДИ, КОНСТРУКТИВНІ РІШЕННЯ, ОХОРОНА ПРАЦІ.

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	7
ВСТУП	8
РОЗДІЛ I. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ ЗА ТЕМОЮ ДОСЛІДЖЕННЯ	11
1.1. Історія виникнення та особливості організації виставкових центрів	11
1.2. Світовий та вітчизняний досвід формування виставкових центрів	12
1.3. Нормативно-правова база проектування виставкових центрів	20
Висновки до розділу I	22
РОЗДІЛ II. МЕТОДИКА, ОПИС, ОБГРУНТУВАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ	24
2.1. Основні методи дослідження	24
2.2. Детальний опис дослідження	27
Висновки до розділу II	29
РОЗДІЛ III. <u>ПЕРЕДПРОЄКТНІ ДОСЛІДЖЕННЯ</u>	31
3.1. Основні вимоги до проектування виставкових споруд	31
3.2. Особливості планувань виставкового павільйону	32
3.3. Функціональне зонування	37
Висновки до розділу III	48
РОЗДІЛ IV. <u>ПРОЄКТНА ЧАСТИНА</u>	49
4.1. Архітектурна ідея об'єкту проектування	49
4.1.1. Функціонально-планувальна організація об'єкту проектування	49
4.1.2. Об'ємно-просторова організація об'єкту проектування	50
4.1.3. Зовнішнє опорядження будівлі	51
4.2. Характеристика прийнятого конструктивного рішення	52
4.2.1. Фундаменти та цоколь їх конструкції	53
4.2.2. Стіни та перегородки	54
4.2.3. Перекриття та підлоги	54
4.2.4. Вертикальні комунікації	55
Висновки до розділу IV	55

РОЗДІЛ V. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ	57
5.1. Охорона праці	57
Висновки до розділу V	61
ВИСНОВКИ	62
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	63
ДОДАТКИ	68

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ГБ – громадська будівля

ДБН – Державні Будівельні Норми

ДСТУ – Державні стандарти України

ЗУ – Закон України

МГН – маломобільна група населення

НАПБ - Нормативний акт з пожежної безпеки

СНіП – санітарні норми і правила

ТЕО – техніко-економічне обґрунтування

ТЕП – техніко-економічні показники

ВСТУП

Виставковий павільйон - це функціональний громадський центр з особливими повноваженнями для заохочення практики мистецтва та надання таких можливостей. Виставковим павільйоном може бути театральний простір, приміщення для галереї, студія, майданчик для музичного виконання, майстерня, освітній заклад, громадська організація з мистецьким спрямуванням, приміщення з технічним обладнанням для мистецьких подій.

На сучасному етапі розвитку для суспільства мистецтво є невід'ємною частиною життя. Воно відображає життя в його цілісності та загальнолюдській значущості, задовольняє людські потреби, які виходять за межі звичайної необхідності та повсякденності. А тому особливе місце займають питання доступності мистецтва широкому споживачеві, перетворення культурного дозвілля в норму життя.

Сьогодні, коли культурне життя дуже різноманітне, особливо актуальним є існування всього спектру центрів мистецтв, в тому числі і комплексних, які б могли задовольнити потреби суспільства у культурно-мистецькому розвитку.

Будівлі виставкових центрів, зокрема павільйонів сьогодні є невід'ємною частиною в організації проведення часу людини, так як представляють собою не тільки відвідування виставки, а й комфортного проведення часу в оточенні певної кількості людей, атмосферу і несе в собі ще декілька корисних функцій. У світі набуває попиту виставкові павільйони, які швидко реагують на потреби часу. Розвиток художньо-конструктивного рішення виставкового павільйону свідчить про новий період у культурному розвитку українців, який неминуче повинен пробитися крізь товщу універсалізму. Адже саме в цих установах, можна сказати, формується, розвивається та поширюється загальнокультурний рівень громадян.

Мета дослідження: визначення та теоретичне обґрунтування принципів архітектурно-планувального рішення виставкового павільйону.

Завдання кваліфікаційної роботи:

- постановка проблеми;
- вивчення і аналіз існуючих архітектурних стилів виставкових павільйонів;
- з'ясувати особливості проектування виставкових павільйонів;
- визначити оптимальне планування та зонування для забезпечення функціонування виставкового павільйону;
- розробка проектного рішення на теоретичному і практичному рівнях.

Вибір цілей і завдань визначили методологію дослідження, засновану на синтезі вивчення і аналізі проблеми на теоретичному, історичному, аналоговому рівнях.

Також при розробці проекту необхідно вирішити комплекс завдань, що відносяться до архітектурно-планувального вирішення будівлі та його впливу на формування навколишньої забудови та розвитку інфраструктури:

- досягнення можливості вибору варіантів орієнтації будівлі виставкового павільйону в житловій чи громадській групі для підвищення естетично-функціональних якостей забудови;
- використання нестандартних підходів до вибору архітектурного образу будівлі виставкового павільйону, формування виразної пластики і силуету, зв'язок проектованої будівлі з оточуючим середовищем;
- виділити основні функції громадського ядра, які впливають на вибір архітектурно-планувальних рішень.

Об'єкт дослідження: виставковий павільйон;

Предмет дослідження: проект виставкового павільйону.

Методи дослідження. теоретичні: вивчення літературного аналізу джерел і матеріалів досліджень, що стосуються виставкового павільйону, архітектурно-планувальної організації даних будівель; вивчення та аналіз світового та вітчизняного досвіду проектування і будівництва виставкових павільйонів; **емпіричні:** спостереження, порівняльний аналіз, метод аналогій, експериментальне проектування.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження вперше:

1. **виявлено і охарактеризовано** особливості архітектурно-планувальної організації виставкових павільйонів;
2. **розроблено і теоретично обґрунтовано** особливості архітектурного середовища виставкового павільйону;
3. **удосконалено** методику архітектурного проектування виставкових павільйонів;
4. **одержали подальший розвиток** методи і прийоми архітектурно-планувальної організації виставкових павільйонів.

Практичне значення отриманих результатів. Розроблено принципи архітектурно-планувальної організації виставкових павільйонів.

Практичне значення результатів полягає в тому, що теоретичні положення та практичні рекомендації можуть бути впроваджені в сучасну проектну практику. Оскільки наукові результати мають теоретичну основу (принципи архітектурно-планувальної організації), можуть бути використані у подальших наукових дослідженнях систем виставкових центрів; впроваджені у навчальний процес при підготовці молодих архітекторів у вищих навчальних закладах.

Структура й обсяг роботи. Робота складається зі вступу, п'яти розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Обсяг роботи – (67) сторінок основного тексту, список використаних джерел (5) сторінок, додатки.

РОЗДІЛ І. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ ЗА ТЕМОЮ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Історія виникнення та особливості організації виставкових центрів

У Сполучених Штатах Америки "виставкові центри", як правило, є установами, діяльність яких спрямована на виявлення, створення та доступності мистецтва для творчих людей. Іншим різновидом арт-центрів є будівлі, які орендуються художникам, галереям або організаціями, які пов'язані з мистецькою діяльністю.

У Великій Британії центри мистецтва виникли після Другої світової війни. Виставкові салони поступово еволюціонували: від місць для середнього класу до 60х і модних альтернативних центрів 70-х років до осередобслуговування всієї громади за допомогою програми забезпечення доступу користувачів інвалідних візків та людей з особливими потребами у 1980-х роках.

У Європі більшість виставкових салонів перебувають на частковому урядовому фінансуванні, оскільки вважається, що вони позитивно впливають на суспільство та економіку відповідно до філософії моделі Рейнланд. Багато з цих організацій спочатку розпочалося у 1970-х, 1980-х та 1990-х роках, як відрядження, і пізніше було легалізовано.

Перший артцентр в Україні був відкритий 16 вересня 2006 року в Києві Фондом Віктора Пінчука та названо PinchukArtCentre. Цей виставковий салон став наймасштабнішим осередком сучасного мистецтва в Східній Європі. Основним завданням діяльності PinchukArtCentre є модернізація української художньої сфери.

PinchukArtCentre реалізує міжнародну програму виставок, семінарів, майстер-класів, здійснює підтримку культурних проектів та володіє колекцією робіт сучасного мистецтва, яка налічує понад 400 експонатів.

На сучасному етапі розвитку суспільства очевидна потреба в архітектурному просторі для активізації художнього і духовно-образного розвитку у сфері мистецтва, для формування повноцінної творчої особи і естетично виразною середовища. Особливе місце займають питання доступності мистецтва широкому споживачеві, перетворення культурного дозвілля на норму життя, а людини-в творця. В даний час у всьому світі арт-центри одні з основних типів багатофункціональних експозиційних споруд. спеціалізованих Арт-центр (Центр мистецтва) універсальних просторів, призначених для організації взаємозв'язаних, різних по характеру, творчих процесів художньої сфери Будівлі, що об'єднують декілька функцій, с оптимальними спорудами для експонування творів сучасного мистецтва; виступають як посередник між художниками, аудиторією і суспільством. Вони функціонують як багатобічний динамічний інститут, як активний культурний центр, що включає безліч міждисциплінарних художніх програм, У вирішенні архітектурно-планувальної організації арт-центру загальними с питання орієнтації в просторі і зручності функціональних зв'язків, побудови сценарію руху відвідувача, можливість трансформації і подальшого розвитку простору.

Аспекти композиційно-планувальних рішень, технічного музеїв, музейних технологій, наукової організації праці, зберігання фондів, автоматизації технологічних процесів, конструктивних рішень, економіки це комплекс оснащення будівництва, мережевої організації, та інші питання стосовно музеїв тамузеїв та культурно-дозвіллевих споруд досліджувалися вченими впродовж багатьох років.

1.2. Світовий та вітчизняний досвід формування виставкових центрів

Цікавим є зарубіжний досвід створення різних видів центрів мистецтва, особливості формування інтер'єрів різноманітних типів культурно-просвітницьких та видовищних будівель, оскільки мистецький центр, як окрема типологічна одиниця, виник із синтезу багатьох вже існуючих типів і тому йому притаманні риси багатофункціональних комплексів.

Сучасна галерея Тейт (TateModern) галерея модерністського і сучасного мистецтва в Лондоні, в якій виставляють національну колекцію британського мистецтва з 1500 року по сьогоднішній день. У галереї знаходиться колекція творів світового мистецтва, створених з 1900 року. Як одна з найбільших у світі галерей сучасного мистецтва, TateModern охоплює 7 захоплюючих поверхів сучасного мистецтва. Пробираючись через цей гігантський простір, ви потрапите до різноманітних архітектурно унікальних кімнат, які оживають різними мистецькими рухами, починаючи від сюрреалізму та мінімалізму і закінчуючи повоєнною абстракцією.

Навіть вхід у Tate Modern - це унікальний досвід. Коли ви увійдете з боку берега, ви зануритесь у величезний простір, відомий як Турбінна зала. Незважаючи на те, що в цьому районі колись жили генератори електроенергії, з тих пір він був перетворений на галерею для колосальних творів мистецтва заввишки до п'яти поверхів.

Центр Жоржа Помпиду (фр. Centre Georges-Pompidou), Центр Помпиду або Бобур. Діяльність центру спрямована на вивчення і підтримку сучасного мистецтва і мистецтва ХХ століття в різноманітних його проявів (Образотворче мистецтво, танець, музика тощо.)

Архітектори проекту Ренцо Піано і Річарда Роджерса. Центр Помпиду, який насправді називають "Національним центром культури та мистецтва Жоржа Помпиду", знаходиться поблизу Форуму Галлеса, саме в районі "Бобур". Він відомий переважно своїми хорошими ресторанами та пабами, і кожен відвідувач має приємні спогади про затишну годину з келихом вина в мальовничих околицях. Джордж Помпиду, колишній президент, створив центр як культурний центр. Відомі архітектори Річард Роджерс, Ренцо Піано та Джанфранко Франчіні спроектували Помпиду у свої часи, і він був остаточно відкритий у 1997 році. Він виявляється досить хаотичним, оскільки все, що постачає будівлю, як електроенергія, вода, ескалатори та навіть вентиляційні системи, було побудовано зовні, так що з внутрішньої сторони будівлі стіни

можна пересувати і змінити за бажанням, футуристичний дизайн і хаотична концепція теж вдало вписались в інтер'єр закладу.

Музей Гугенхейма в Більбао - музей сучасного мистецтва в Більбао. Іспанія. Знаходиться на березі річки Нервьон. У музеї розміщені постійні експозиції, також організують тимчасові виставки як іспанських, так і зарубіжних художників.

Музей спроектований американсько-канадським архітектором Френком Генрі і був відкритий для публіки в 1997 році. Будівля музею побудовано в стилі деконструктивізму і нагадує футуристичний космічний корабель або незвичайне морське судно. Облицювання стін складається з тисяч титанових пластин загальною площею 24 000 кв.м, що нагадує рибну луску. У денний час будівля переливається матовим металом, а на заході стає золотим.

Центральний атриум нагадує величезний металевий квітка, від нього розходяться «пелюстки», в яких знаходиться ряд послідовно прилеглих приміщень для виставок. Загальна площа виставкових площ займає 11 000 кв. м, експозиції представлені в 19 галереях. Найбільша галерея має площу 3900 кв.м, тут представлена інсталяція Річарда Серра «Матерія часу». Вона являє собою 8 монументальних скульптур, що нагадують лабіринти. Дана інсталяція створювалася скульптором протягом 9 років і відзначена престижною нагородою Принца Астурійського.

Серпентайн Саклер, Великобританія - є комплекс галереї загальною площею 900 кв. м складається з двох об'єктів історичної будівлі арсеналу, колишнього порохового складу, який побудований на початку XIX століття і сучасної споруди. Нова будівля галереї в 2013 році спроектована Захою Хадід, яка у властивій їй манері вигнула корпус галереї. В результаті Хадід розробила скловолокнисту хвилясту прибудову, яка витончено контрастує з жорсткими формами самої будівлі в класичному стилі. Але еkleктичному Лондону не звикати до таких контрастів.

За розробку підсвічування СерпентайнСаклера відповідає італійська фабрика Artemide. Спеціально для цього проекту були розроблені світильники на базі вже існуючих в портфоліо фабрики світильників серії Ego. У підстави колон конструкції встановлені спрямовані прожектори Ego 90 і Ego 150. Як завжди, Artemide змогла створити дивовижний архітектурний світ, ідеальний для поставленого завдання і зробити це ергономічно і з використанням енергозберігаючих світильників.

У США центри мистецтв є установами, пристосованими для виробництва, демонстрації, і мистецтва відкритого доступу для людей, які цікавляться мистецтвом. Другий тип американських арт-центрів - це будівля, в якому приміщення орендують художники, галереї або компанії, залучені в художній процес.

Був заснований в 1977 році Маршів Такер (Marcia Tucker, 1940-2006), яка працювала до цього куратором відділу живопису і скульптури в Музеї Уітні, НьюЙорк Щорічно в Новому тому музеї організовують не менш як шести великих виставок, персональних. Новий музей - єдиний музей, який має на меті просувати нове мистецтво та нові ідеї, і єдиний музей у Нью-Йорку, присвячений виключно міжнародному сучасному мистецтву.

Заснований у 1977 році, Новий музей був задуманий як центр виставок, інформації та документації про живих художників, чиї роботи ще не мали широкого загального огляду та критичного сприйняття. Він має унікальну історію заснування куратором - Марсією Такер - у якої не було ні особистих ресурсів, ні колекції, просто велика винахідливість і пристрасть до культури життя. На початку свого існування Музей лежав десь між низовим альтернативним простором та великим музеєм, присвяченим перевіреним історичним цінностям.

На рівні вестибюлів робота музею особливо очевидна. Зовні можна побачити весь нижній поверх крізь скляну площину висотою майже 15 футів і простягається в ширину ділянки. З цієї скляної стіни відкривається навіть

закулісний вид на область завантаження. На трьох основних рівнях галереї (другому, третьому та четвертому поверхах) простори без колон створюють надзвичайну відкритість та плинність. Різна висота стель у кожній галереї надає більше візуального інтересу. Сліди галерей варіюються від інтимних до великих, але завдяки різній висоті стель усі галереї займають однаковий обсяг. "Різна висота стель у кожній галереї Нового музею надає більше візуального інтересу".

Китайський конгресно - виставковий комплекс - це найбільш модернізований виставковий центр в Азії і найбільший комплекс в світі. Унікальний дизайн комплексу Пажоу нагадує хмаринку, яка нависає над рікою.

CantonFairComplex складається з 13 павільйонів площею 10 000 м² кожний. Приміщення кожного павільйону є універсальним та може бути підлаштовано під будь-яку виставку. В середині павільйон-просторе, світле приміщення з опорними колонами та високими стелями. Також у споруду проникає багато денного світла через великі вікна з двох сторін. Внутрішній простір кожної виставки формується порізно залежно від виду виставки. На виставках використовуються збірні та мобільні стенди.

Основними матеріалами для стендів є металевий каркас та матеріали наповнювачі: ПВХ з надрукованою рекламою, пластик, оргскло, акрил тощо. Використання такого роду стендів є доречним на великих виставках через свою дешевизну, легкість та стійкість, багаторазовість, та зручність монтажу і демонтажу. Також використання таких матеріалів є раціональним через можливість трансформації конструкції.

Щодо колірної гамми- основним кольором є світло-сірий. Такого кольору в приміщенні стіни, підлога та колони. Стеля у павільйоні чорного кольору з вмонтованою в неї точковою підсвіткою. Акцентним кольором у даному приміщенні слугує червоний. По-перше, червоний колір вигідно виділяється на сірому фоні, а подруге цим кольором організатори звертають увагу відвідувачів

на певну інформацію. Цікаво, що сама виставка не може похизуватися різнобарв'ям вивісок кожної окремої компанії. Усі фірми-учасники витримують певний стиль виставки: кожна вивіска виглядає однаково та є однакового червоного кольору. Такий прийом ставить усіх учасників в рівні умови та створює враження єдності учасників виставки.

На території занедбаної електростанції в німецькому місті Луккенвальде художники і арт-активісти Пабло Вендель і Хелен Гернер облаштували арт-центр E Werk Luckenwalde. Тут розташується виставковий простір, а також працюватимуть майстерні та студії художників. Відкриття нового арт-простору заплановано на 14 вересня.

Будівля електростанції було побудовано в 1913 році, і пропрацював підприємство до 1989-го - року, коли відбулося падіння Берлінського муру. Потім споруда довгий час пустувала - і ось, настав час переродження. Найбільшим приміщенням арт-центру стане виставковий зал: він розташується на 350 квадратних метрах колишнього турбінного залу. Також творці простору обіцяють, що центр E Werk Luckenwalde перетвориться в точку тяжіння художників, які зможуть творити в спеціальних майстернях, обладнаних усередині культурного хаба.

Цікаво, що новий арт-центр буде вирішувати і важливі екологічні питання. Місцеві підприємства пообіцяли постачати сюди деревину, з якої буде вироблятися енергія для E-Werk Luckenwalde. Тобто майданчик сама забезпечить себе енергетичними ресурсами без шкоди для навколишнього середовища.

Руперт - це незалежний центр мистецтва, що фінансується державою, резиденцій та освіти, розташований у Вільнюсі, Литва. Rupert працює з 2012 року.

Місія Руперта полягає у встановленні тісної співпраці між художниками, мислителями, дослідниками та іншими діячами культури за допомогою трансдисциплінарних програм та резиденцій. Руперт прагне інтегруватися до

соціального та культурного життя Вільнюса та Литви, зберігаючи при цьому сильну міжнародну увагу.

Руперт проявляє цю місію через три пов'язані програми: програму проживання, програму альтернативної освіти та державні програми. Усі вони присвячені створенню платформ для розмов, досліджень та навчання.

За допомогою цих програм Руперт підтримує місцевих міжнародних мислителів у реалізації їх проектів та налагодженні їх творчої практики на міжнародному рівні.

Найбільшим в Україні є Міжнародний виставковий центр, що знаходиться у Києві.

Це велике, просторе та універсальне приміщення. Стіни, колони, стеля та підлога є дуже світлого сірого відтінку, що складає враження безмежного простору. Стеля будівлі має цікаву динамічну форму хвилі, на поверхні якої знаходяться ферми з вмонтованим у них освітленням білого кольору.

Денне світло потрапляє до приміщення через ряд вікон, які розташовані майже під стелею. Також приміщення містить стійки рецепції в колір до стін та екрани для демонстрації реклами. Статичних елементів у цьому приміщенні немає: усі меблі змінюють своє положення залежно від заходів, що там проводяться. Стенди складаються з алюмінієвого каркасу та наповнювачів - ПВХ, пластик, але за бажанням фірми замовляють та привозять із собою свої фірмові стенди. В цілому дизайн інтер'єру у цьому приміщенні залежить від виставки, яка там проходить та від стендів, які для цього використовуються.

PinchukArtCentre був відкритий 16 вересня 2006 року в Києві. Основне завдання діяльності арт-центру є модернізація української художньої сфери. Центр організовує міжнародну програму: виставок, майстер-класів, семінарів, здійснює підтримку культурних проектів та володіє колекцією робіт сучасного мистецтва, що нараховує більше 400 експонатів. Архітектурний

проект та дизайн внутрішнього простору арт-центру був розроблений французьким архітектором Філіпом Кіамбаретто.

Центр розташовано на 6 поверхах і він об'єднує виставкові зали на 4-х поверхах, зали video-lounge і кафе на 6-му поверсі, а також адміністративну частину. Загальна площа арт-центру складає понад 3000 кв.

Щербенко Арт Центр був заснований в 2012 році Мариною Щербенко на базі галереї BottegaGallery (2008-2014). Головною своєю місією артпростір обрав будівництво моста між професіоналами мистецтва і широкою аудиторією глядачів. За 5 років він зарекомендував себе як центр для експонування робіт визнаних майстрів та дослідницька інституція, що вивчає експериментальне мистецтво молодих художників.

У стінах ЩАЦ проводяться майстер-класи, лекції, а також конкурс для починаючих авторів «МУХі».

M17 - центр сучасного мистецтва в Києві, який щорічно приймає близько 200 тисяч гостей. Центр відкрився в 2010 році, з того часу тут були реалізовані тисячі культурних і розважальних проєктів - виставки, лекторії, творчі майстерні, кінопокази та фестивалі. У галереї постійно проходять виставки як початківців, так і вже що здобули популярність художників України та інших країн.

З центром Щербенко постійно співпрацюють кілька десятків художників, але куратори на цьому не зупиняються: один з проєктів галереї присвячений пошуку нових талантів. Крім того, велика увага тут приділяють освітнім проєктам - в артцентрі працюють студії малювання для дітей і дорослих, проходять лекції та зустрічі на найрізноманітніші теми. Одним з таких проєктів став цикл «Художники про літературу», де відомі київські митці міркували про різних літературних творах.

Арт-центр М17. Архітектори переробили оболонку будівлі. Спершу фасад закрили тлом із пофарбованого в біле металу. Ідея полягала в тому, аби спрямувати джерело світла на тло, а не на людину.

На деякій відстані змонтували перфоровані панелі з цинкованої сталі. Внутрішній дворик архітектори оздобили стоп-кадрами з анімації логотипу. До виставки тут створили мурал із мапою світового авангарду.

Арт-простір «Вежа» – це арт-простір в лівій вежі головного корпусу КПІ ім. Ігоря Сікорського. У 2013 році його створили студенти та викладачі, пройшовши довгий шлях від гранту Nescafe та підтримки адміністрації КПІ до додаткового залучення проектів ГБ.

Крок за кроком ліва вежа ставала більш затишною і зручною для творчості та відпочинку студентів. Арт-простір «Вежа» – це простір для студентів, в якому кожен може провести безкоштовний захід для всіх охочих або долучитися до подій, що уже проводяться. У «Вежі» проходять такі заходи: музичні джеми, квартирники, художні вечори, вечори настільних ігор, лекції та багато іншого.

Таким чином, в ході аналізу світового та вітчизняного досвіду, в рамках сформованих початку ХХ-ХХІ століття архітектурних прототипів позначилися три напрямки формування центрів- глядацьке, освітнє, виставкове. Центр сучасного мистецтва Soviart.

Soviart – недержавна організація в галузі образотворчого мистецтва. Розпочавши свою виставкову роботу у 1987 році, Soviart реалізував такі проекти: - І Радянсько-Американська виставка сучасного мистецтва. - Фотовиставка WorldPressPhoto (Всесвітній конкурс фотографії). - Виставка молодих художників неформального мистецтва "21 погляд". - Фундаментальна виставка "Українське малАРТство 60-80 років". - Виставка українських і данських жінок-художників MissArt.

Протягом 10 років Soviart проводив культурну програму Києва з містомпобратимом Оденсе (Данія). Всього за 20 років проведено більш як 200 виставок у Києві, Харкові, Одесі, Донецьку, Дніпропетровську, Запоріжжі, Херсоні, Сімферополі, Луганську, Тбілісі, Москві, Таллінні, Далласі, Мюнхені, Магдебурзі, Оденсе, Орхусі, Копенгагені (Данія), Шарджі. Soviart продовжує програму показів національних культурних цінностей за кордоном.

1.3. Нормативно-правова база проектування виставкових центрів

При проектуванні виставкового салону слід виконувати такі загальні вимоги і керуватися положеннями:

ДБН В.2.2-3, ДБН В.2.2-4, ДБН В.2.2-5, ДБН В.2.2-10, ДБН В.2.2-11,
ДБН В.2.2-13, ДБН В.2.2-15, ДБН В.2.2-16, ДБН В.2.2-17, ДБН В.2.2-18,
ДБН В.2.2-20, ДБН В.2.2-23, ДБН В.2.2-24, ДБН В.2.2-25, ДБН В.2.2-26 та ДБН
В.2.2-28, ДБН В.2.3-15.

Розміщення виставкових салонів, їх місткість і тип слід передбачати, керуючись перспективними схемами розвитку генеральних планів районів з урахуванням як нового будівництва, так і реконструкції підприємств, що діють, з можливою зміною їх спеціалізації, тобто багато залежить від інфраструктури самого району, де буде розміщений сам заклад.

Присутність парковки для автомобілів, мотоциклів, велосипедів і іншого транспорту для пересування розміщеного на території виставкового салону визначається ДБН В.2.3-15 та завданням на проектування або проектом.

На території салону слід передбачити доріжки для пішоходів, добре освітленої території, озелененої території і місця для відпочинку.

Елементи ділянки повинні бути доступні для людей із обмеженими можливостями згідно з вимогами ДБН В.2.2-17: Доступні для МГН у яких реалізований комплекс архітектурно-планувальних, інженерно-технічних, ергономічних, конструкційних і організаційних заходів, що відповідають нормативним вимогам щодо забезпечення доступності і безпеки МГН.

Згідно ДБН В.2.2-16:2019 Культурно-видовищні та дозвільні заклади сказано, що приміщення будівель культурно-видовищних закладів поділяються на функціональні комплекси групи приміщень, об'єднаних нерозривними технологічними зв'язками: — приміщення комплексу для глядачів, приміщення демонстраційного комплексу: зала для глядачів, виставкове приміщення, приміщення технологічного забезпечення виставкової зали, приміщення технологічного забезпечення кіно-показу; приміщення, що обслуговують залу: приміщення для творчого і технічного персоналу, склади; - адміністративно-господарські приміщення; - виробничі приміщення; для відпочинку і розваг, лекційноінформаційні.

Площу залу для глядачів (включаючи балкони, ложі, бельєтажі і яруси) слід — включаючи визначати в межах огорожувальних конструкцій: для кінотеатрів естраду; для театрів, клубів, центрів дозвілля.

Об'ємно-планувальна організація приміщення має три складові: членування простору приміщення; планування рівнів підлоги і стелі; розміщення освітлення та меблів та обладнання. Членування простору можливе за допомогою колон, арок, балюстрад, перегородок різної висоти, декоративних екранів, а також перепадів рівнів підмін. Зміна рівнів підлоги і стелі може бути зумовлена функціональними процесами чи художньодекоративною метою. При цьому можлива зміна не лише рівня, а й кольору. Не допускається зміна рівнів підлоги на транзитних шляхах та шляхах евакуації. Меблі та обладнання мають розміщуватися з урахуванням антропометричних параметрів людини, а також створювати зручні умови для реалізації функціональних процесів.

Кольорове рішення інтер'єра культурно-видовищного центру дозвілля. Головною умовою колористичного рішення будь-якого приміщення громадської будівлі і візуально-психологічна відповідність кольору та функціональною призначення приміщення. Так, приміщення вестибюлів і торгових залів мають вирішуватися в нейтральних, пастельних тонах. Наприклад.

В залах фойє, кафе і ресторанів доцільно робити яскраві кольорові акценти. Зали нічних клубів можуть, вирішуватися як в темних, так і в яскравих кольорах и залежності від їх загальної тематики. В будь-якому разі застосовані кольори мають, гармонійно поєднуватися між собою і не справляти агресивного впливу на психоемоційний стан людини.

Також при проектуванні виставкового салону,буливраховані такі нормативні документи:

ДБН А.2.2-23:2009,ДБН А.2.2-25:2009, ДБН А.2.2-3-2004,ДБН А.3.1-52009,ДБН В.1.2-14-2008, ДБН А.2.1-1-2014, ДБН А.2.2-3-2014,ДБН Б.2.2-12:2018, ДБН Б.2.2-5:2011, ДБН Б.1.1-7:2016.

Висновки до розділу I

Основною функцією виставкових центрів, зокрема павільйонів є розвиток культурно-освітнього рівня громадян різної вікової категорії.

Формування виставкових павільйонів на базі громадських приміщень є доцільним через їх вигідне містобудівне розміщення, усталену транспортну доступність та вже розроблені технічні комунікації.

Виставкові павільйони розглядаються як комплексне середовище. У їх складі виділяють зони: виставково-експозиційну, концертну, лекційну, глядацьку, розважальну, саморозвитку та зону самовдосконалення. Доцільно додатково при необхідності включати також ще зони: спілкування, харчування, рецепції, гардеробну та технічних приміщень.

В ході аналізу світового та вітчизняного досвіду, в рамках сформованих архітектурних прототипів позначилися три напрямки формування центрів-глядацьке, освітнє, виставкове.

На початку розробки архітектурного проекту важливим є приділення уваги саме функціональному призначенню кожної виділеної зони, з подальшим розподілом на більш дрібніші, так звані тематичні зони.

Розробляючи архітектурний проект виставкових павільйонів, на основі громадських приміщень, необхідно дотримуватися вимог щодо їх акустики та звукоізоляції. А також прискіпливо підходити до організації художньо-колористичних рішень. Саме ці аспекти відіграють важливу роль в процесі досягнення психологічного комфорту при перебуванні відвідувачів.

Слід враховувати нормативно правові документи для даного типу закладу, оскільки він є багатофункціональним і несе в собі не одну, а відразу декілька функцій, відносно них і слід підбирати нормативно-правову документацію.

РОЗДІЛ II. МЕТОДИКА, ОПИС, ОБҐРУНТУВАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

Робота виконана відповідно до планів і напрямку дослідження кафедри «Архітектури та будівництва». Дане дослідження ґрунтується на Законах України, Кодексах та інших нормативно-правових актах.

2.1. Основні методи дослідження

Методологія як поняття в цілому позначає вчення про структури, логічну організацію, методи та засоби діяльності, зокрема, архітектурної.

У рамках загальної методології виділяють методологію науки, вчення про принципи побудови, форми і способи наукового пізнання.

Метод – це спосіб розв'язання конкретного завдання, сукупність прийомів або операцій практичного або теоретичного освоєння дійсності.

Методика – це послідовність виконання певних дій для вирішення поставленого завдання в рамках певного методу.

Методологія архітектури (за визначенням Ю. Евреєнова) – це, по-перше, галузь наукового знання, яка вивчає засоби, передумови і принципи організації пізнавальної і практично перетворює архітектурної діяльності, по-друге, до методології архітектури відносять сукупність засобів, прийомів, принципів і підходів, які використовуються в різних видах архітектурної діяльності.

Під час розробки проекту виставкового павільйону ми використовували методику, яка включає низку відомих і випробуваних наукових методів дослідження містобудівного об'єкту з їх поділом на проведення натурних та камеральних досліджень.

Методичною основою роботи було послідовне виконання дослідницьких завдань на трьох рівнях: експериментальному, який включав зіставлення і порівняння всього комплексу історичних матеріалів різних періодів і результатів натурних обстежень існуючого стану; пофакторного аналізу розпланувально-композиційної структури школи на всіх етапах розвитку;

узагальнення результатів дослідження шляхом побудови моделі архітектурно-планувальної організації виставкового центру на прикладі виставкового павільйону.

Разом із ним ми використали еволюційний принцип, який трактує архітектуру, як динамічне явище, що проходить розвиток від стилю до стилю, від ідеї до ідеї, а також прогнозує її майбутній розвиток.

Серед методів емпіричного дослідження застосовували методи спостереження й порівняння (об'єктів, явищ, рис архітектури). На емпірично-теоретичному рівні застосовувалися такі методи: метод індукції (перехід від часткового до загального) та метод дедукції (використання загального для дослідження конкретного), структурний аналіз (поділ предмета дослідження на складові елементи) та синтез (об'єднання окремих рис і частин в єдине ціле), абстрагування (відхід від несуттєвих властивостей і зв'язків і виділення кількох, важливих для подальшого дослідження).

Серед методів теоретичних досліджень, ми використали ідеалізацію, що полягає в конструюванні ідеальних об'єктів, наприклад, ідеальних рис архітектури, таких як універсальність, багатофункціональність. Під час проведення системного аналізу, який передбачає комплексне дослідження великих і складних об'єктів та систем, як єдиного цілого і функціонування всіх його елементів, виникла ідея створити виставковий павільйон, який поєднав у собі можливість надання культурного розвитку суспільства.

При проведенні досліджень, бралися до уваги такі критерії як:

- будівельні матеріали (бетон, дерево, мідь, алюміній, пластмаси, скло);
- принципи будівництва (використання готових деталей, ступінь механізації роботи, індивідуальне виконання);
- конструктивні засоби (великопролітні металеві конструкції, висячі сталеві троси, бетонні ґратчасті перекриття,) та технічні умови;

- принципи проектування будівель (наприклад, функціоналізм);
- принципи планування (вільне) та формотворення (регулярне-нерегулярне);
- інші пріоритети: зв'язок з природою, зв'язок з навколишнім середовищем (збереження навколишнього середовища),
- колір, світло та ін.
- тектоніка, конструкція і матеріали;
- функціональне розв'язання, планування і простір;
- композиція та естетика: пропорційність, цілісність, симетрія, ритм, метр, модуль.

У ході дослідження аналізувалися як бібліографічні, джерела, так і наявні емпіричні дані у вигляді архітектурних, містобудівних артефактів (пам'ятки містобудування і архітектури). Тому, застосовано і методи виключно емпіричних досліджень, такі, як спостереження, натурні дослідження, порівняння, статистичний метод та картографування.

В даній роботі використовувалися системні дослідження, які являють собою сукупність наукових і технічних теорій, концепцій і методів, у яких об'єкт моделювання розглядається як система. З огляду на загальну теорію систем, вихідні положення розробки концепції спираються на два базових принципи:

- принцип системності – розгляд міського середовища населеного пункту з позицій системного цілого і його закономірностей, відбиття погляду на об'єкти, явища й процеси середовища як на систему з усіма властивими їй закономірностями;
- принцип ізоморфізму – наявність однозначної (ізоморфізм) або часткової (гомоморфізм) відповідності структури однієї системи

структурі іншої, що дозволяє моделювати ту, або іншу систему за допомогою іншої, подібної їй в тому, або іншому відношенні.

Під час проведення аналізу і діагностики стану і виставкового павільйону (будова, функції, властивості, зміни), було визначено цілі і здійснено прогнозування його трансформації, які базувалися на теоретичних містобудівних категоріях:

- структура;
- організація;
- генезис;
- композиція, кожна з яких має просторову, функціональну і латентну складові (у сукупності забезпечуючи планувальний синтез).

Виконано багатофакторний аналіз змін виставкових центрів, зокрема, павільйонів, з часу створення і до наших днів, виділяючи три основних його компоненти:

- розвиток функціональної структури виставкових центрів;
- розвиток композиційної структури виставкових центрів;
- розвиток розпланувальної структури виставкових центрів.

Окремо проводився аналіз розпланувальної та просторої організації системи виставкового павільйону, щоб забезпечити дану споруду такими якостями, як: привабливість, місткість, зручність, компактність, ефективність і комфортність для відвідувачів виставкового павільйону.

2.2. Детальний опис дослідження

Мета дослідження:

- визначити основні принципи архітектурно-планувальної організації забудови території.

- дослідження світового досвіду принципів будівництва громадських будівель.
- аналіз потреби у будівництві виставкового павільйону в конкретному регіоні.

Дослідження і формування архітектурно-планувальної організації виставкових центрів передбачає три етапи:

- перший етап: аналіз стану вивчення і теоретичних розробок формування і архітектурно-планувальної організації; виявлення особливостей практики історичного і сучасного розвитку в галузі будівництва;
- другий етап: визначення основних сучасних вимог до будівництва виставкових центрів; дослідження новітніх технологій у використанні матеріалів для будівництва; побудова гіпотетичної моделі сучасного виставкового комплексу на прикладі павільйону.
- третій етап: розроблення проекту виставкового павільйону.

Розглядаючи методику дослідження як сукупність прийомів, засобів, порядку їх застосування та інтерпретації отриманих з їх допомогою результатів визначені основні методи дослідження – порівняльного, кількісного і якісного аналізу, логічного і гіпотетичного моделювання, синтезу та інших.

Прийнята структура, мета і завдання дослідження також вплинули на застосування методів дослідження відповідно до питань, які розглядаються у кожному з розділів роботи.

Метод кількісного і якісного аналізу з попереднім визначенням основних груп об'єктів застосовано головним чином при розгляді питань про сучасний стан дослідження і теоретичних розробок, а також виявлення особливостей їх формування і розвитку. Цей же метод застосовано і при розгляді чинної Законодавчо-нормативної бази України в галузі архітектури і містобудування.

Методи кількісного, якісного, і порівняльного аналізу застосовані при виявленні основних чинників, що визначають архітектурно-планувальну організацію будівництва виставкового павільйону, а також основні функції виставкових центрів, зокрема павільйону.

При вирішенні поставлених завдань виникла потреба застосування, крім методів аналізу, також інших методів дослідження – синтезу, гіпотетичного моделювання тощо.

Методи кількісного аналізу, синтезу і гіпотетичного моделювання застосовані при дослідженні питань будівництва виставкового павільйону.

При проведенні дослідження були використані різні методи відповідно до поставленої мети і завдань:

- комплексний аналіз та систематизація наукової, науково-методичної, ілюстративної літератури та нормативних документів, які стосуються теми дослідження;
- порівняльний аналіз архітектурно-планувальних, функціональних, містобудівних та естетичних якостей завдання;
- логічне моделювання для визначення чинників впливу, закономірностей, тенденцій та принципів;
- гіпотетичне моделювання функціонально-планувального та архітектурно-просторового вирішення завдання;
- синтез найбільш ефективних вирішень елементів архітектурно-планувальної організації.

Висновки до розділу II

Філософський словник визначає "метод" як засіб досягнення мети, сукупність прийомів або дій для практичного чи теоретичного освоєння дійсності. Методи - це засоби пізнання, якими користуються дослідники для

пошуку гіпотез та їх відкриття; способи - це принципи, вимоги, правила та системи, що використовуються для досягнення поставлених цілей.

Носій методу - це людина, яка знає, як і в якій послідовності виконувати певні дії для вирішення певних завдань.

Метод пізнання або дослідження - це специфічний процес, що складається з певних дій або операцій, за допомогою яких здобуваються і демонструються нові наукові знання.

Методи дослідження класифікуються за рівнем знань - емпіричні та теоретичні, за функцією, яку вони виконують у репрезентації - на методи систематизації, пояснення та передбачення, а також за конкретними галузями досліджень - фізичні, біологічні, соціальні, технологічні тощо (25).

Загалом методи дослідження можна розділити на загальнонаукові (тобто емпіричні та теоретичні методи дослідження) та спеціалізовані методи, що використовуються в конкретних наукових галузях.

Загальні методи дослідження можна розділити на три основні групи: емпіричні методи дослідження (спостереження, порівняння, вимірювання, експеримент і моніторинг); теоретичні методи дослідження (сходження від абстрактного до конкретного, ідеалізація, уявний досвід, формалізація, аксіоматичні або індуктивно-аксіоматичні методи). Загальні методи, що використовуються на емпіричному та теоретичному рівнях дослідження (абстрагування та конкретизація, аналіз, синтез, індукція, абстрагування, дедукція, моделювання, аналогія, історичний та логічний методи, діаграматичний метод).

Тому магістерська робота ґрунтується на результатах практичних і наукових досліджень світових і національних експертів у своїй галузі.

РОЗДІЛ ІІІ. ПЕРЕДПРОЄКТНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

3.1. Основні вимоги до проектування виставкових споруд

Виставкові споруди є великою та складною структурою, у якій при грамотному проектуванні та правильній організації простору можна швидко та вдало організувати будь-який презентаційний захід.

На сьогодні існує велике різноманіття виставок, що діляться за призначенням та тематикою. Особливості проектування виставкових павільйонів зводяться до ряду вимог не тільки до внутрішнього оформлення, а й до розташування будівлі в цілому. Вдало спроектований виставковий павільйон являє собою поєднання основних вимог: вигідне місце розташування, зручна організація під'їздів і підходів до павільйону, місткість приміщення павільйону, функціональне зонування інтер'єру, дотримання будівельних, санітарних та пожежних норм.

Територія, що відведена для виставок повинна розміщуватися у парковій зоні задля покращення сприйняття нової інформації через покращення емоційного стану відвідувача. Також місце розташування виставкового павільйону повинно бути зручним для відвідувачів, тобто знаходитися у центральних районах міста, мати зручну транспортну розв'язку.

До місця проведення виставки бажаною є можливість під'їзду кількома видами громадського транспорту, а також транспортне сполучення з вокзалом та аеропортом, адже на великі міжнародні виставки прибуває багато зарубіжних гостей. Також вигідним фактором є розташування поблизу виставкової будівлі готелів для іноземних відвідувачів з вигідним транспортним сполученням.

Навколо будівлі виставкового павільйону генпланом повинна бути передбачена автостоянка та основні елементи благоустрою території, господарський двір.

При проектуванні будівлі виставкового павільйону варто також звернути увагу на містобудівну ситуацію, а саме на наявність інших виставкових приміщень поряд, розташування учбових та наукових закладів, місць відпочинку та найближче архітектурне оточення. Небажаним є сусідство з промисловими підприємствами, залізницями та аеропортами. Це зумовлено підвищенням рівня шуму та пониженням рівня комфорту робітників та відвідувачів.

При проектуванні необхідно враховувати норми та правила, що діють на території України, а саме:

ДБН Б.2.-12: 2019 Планування та забудова територій [ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди.](#)

ДБН А.2.2-3:2014 Склад та зміст проектної документації на будівництво [ДБН В.1.1-7: 2016. Пожежна безпека](#)

ДСТУ Б А. 2.4027: 2008 Система проектної документації для будівництва. Інтер'єри. Робочі креслення.

3.2. Особливості планувань виставкового павільйону

Усі приміщення виставкових закладів поділяються на основні, допоміжні та обслуговуючі. Також у залежності від використання співробітниками та відвідувачами, внутрішні приміщення поділяються на відкриту та закриту зони, тобто на зону переважно для відвідувачів і зону для співробітників закладу, при цьому відкрита зона не повинна бути меншою за 45-55% від загальної площі закладу.

Враховуючи внутрішній взаємозв'язок приміщень та їх функціональне призначення виділяють такі основні групи приміщень: вхідна група та вестибюль, експозиційна зала, лекційна зала, адміністративні, робочі та складові приміщення, технічні приміщення.

За функціональною схемою передбачається безпосередній зв'язок експозиційних приміщень з вхідною групою, приміщеннями для обслуговування відвідувачів і адміністрацією. Виробничі приміщення проектують з окремим входом і пов'язують з експозиційними.

Вхідні групи повинні мати оптимальні розміри. Підходи до головних входів повинні бути вільними та зручними. Кількість основних входів у приміщення залежить від його пропускної здатності. Вхідна група виставкового павільйону складається з власне входу, тамбуру та вестибюлю.

У вестибюлі повинно бути розміщено стійки реєстрації та інформації, а також пропускний пункт у вигляді турнікетів та металодетекторів. З вестибюля повинен бути безперешкодний доступ до експозиційної зони, адміністрації, конференц залів тощо. Вхідна група повинна бути помітною з великої відстані та слугувати одним з орієнтирів у великому виставковому просторі.

До вхідних груп ,бажано в один рівень, повинні примикати гардероби.

До гардеробів повинен бути зручний прохід від входу. Глибина гардеробу за бар'єром не повинна перевищувати 6м. Площу гардеробних для верхнього одягу за бар'єром слід приймати з розрахунку на одне місце не менше 0,08 м² за умови використання вішалок консольного типу та 0,1 м² при використанні підвісних вішалок, при цьому відстань між вішалками не повинна бути меншою за 70 см, а висота на рівні 1,5 м від підлоги.

Між бар'єром та вішалкою необхідно передбачити прохід шириною мінімум 1 метр.

Експозиційний простір в універсальних виставкових комплексах є доволі специфічним для проектування. У період між проведенням виставок він являє собою відкритий порожній простір, який може бути заповнений багатьма різними способами залежно від виставки, що буде проводитися. Планування цього приміщення кожного разу індивідуальне, тому дизайну інтер'єру там бути не може.

Організація простору та грамотна розстановка стендів з експонатами у даному випадку є важливішими за художнє оформлення і являють собою виставковий дизайн. Виставковий дизайн може суттєво відрізнитися в залежності від виду виставки та кількості учасників, проте такого роду приміщення має певні загальні правила розташування та планування. Виставкова зала повинна бути розташована близько до вестибюлю з можливістю швидкого та безперешкодного потрапляння зі входу, не проходячи через інші приміщення. При проектуванні експозиційної зони виставкового павільйону основною метою є створення та організація простору, що легко і швидко трансформується і підлаштовується під вид та потреби заходу, що там проводитиметься.

При виставкових залах повинно бути облаштовано складові приміщення для елементів виставкових стендів або експонатів. При плануванні виставки потрібно врахувати систему, за якою буде влаштовано експозицію (лінійна, радіальна, центрична тощо), ширину проходів, що утворяться між стендами, та попіклуватися про зручну орієнтацію відвідувачів у досить великому просторі, правильно направити потік людей.

Експонати повинні розміщуватися та освітлюватися найбільш вигідно і з урахуванням того, що до 80% інформації відвідувач виставки отримує за допомогою зорового сприйняття, причому найбільш активною зоною по висоті в вертикальній площині служить зона між відмітками 0,8-0,9 і 2,5 м від рівня підлоги, вертикальний кут зору - 27° , а горизонтальний - $50-55^\circ$. Виходячи з цих параметрів встановлюються оптимальні розміри проходів по ширині при односторонній експозиції плоских предметів - 5 м, при двосторонньої - 9 м, а при розміщенні між ними об'ємних об'єктів експозиції - 24 м. Графік руху відвідувачів і побудова експозиції при розташуванні в одному рівні будується зліва направо, в декількох рівнях - зверху вниз і зліва направо з виключенням зустрічного руху відвідувачів.

При проектуванні лекційних залів слід враховувати кількість місць, на яку буде розрахована зала, призначення зали та технічні вимоги обладнання, що буде встановлено. Великі лекційні зали слід проектувати з урахуванням встановлення у них крісел з відкидними спинками. У залах місткістю до 200 місць допускається встановлення стільців та лавок зі спинками. Ширина крісел між осями підлокітників повинна бути не меншою за 0,52 м, а ширина стільців та лавок- не меншою за 0,45м. Глибина крісел, стільців та лавок повинна забезпечувати ширину проходів між рядами не менше ніж 0,45 м. Глибина ряду, за яку приймається відстань між спинками крісел повинна бути не менше 0,9 м, відстань між спинками стільців не менше 0,85 м. Максимальна кількість неперервно встановлених місць в ряду залежить від кількості виходів з ряду. При односторонньому виході можливо встановлення не більше 26 місць, при двосторонньому- не більше 50.

Відстань між передньою межею естради (сцени) до спинок крісел першого ряду повинна становити не менше 1,2 м. Висоту рівня планшета сцени відносно рівня підлоги першого ряду слід передбачити не більше ніж 1 м, а у глядацьких залах місткістю до 500 місць- не більше 0,8 м. У великих глядацьких залах крісла повинні кріпитися до підлоги, у невеликих залах місткістю до 200 місць можна використовувати стільці, крісла та лави без кріплення до підлоги за умови забезпечення їх стійкою конструкцією. У лекційному залі повинно бути передбачено мінімум 2 евакуаційні виходи.

При проектуванні конференц-залів їх розмір, місткість та обладнання узгоджуються завданням на проектування. Проте, є декілька спільних вимог до проектування конференц-залів: висота стелі повинна бути не меншою за 3 м; конструкція усіх меблів, якими обладнується зал, повинна бути стійкою, захищеною від перевертання та випадкового посування. Як правило, конференц-зали оснащуються переговорним столом (цільним або модульним), кріслами у кількості відносно задуманої місткості приміщення, мультимедійною або маркерною дошкою, проектором.

Кафе загального типу, як правило, розраховується на 50-200 місць в залі. За умови розташування харчового підприємства у адміністративних та побутових будинках допускається суміщення входів харчового підприємства з основними входами до будинку, у якому воно розташоване.

На експлуатованих плоских покрівлях, балконах, лоджіях і відкритих сходових маршах і майданчиках, а також біля відкритих приямків або в разі перепаду позначок у майданчиків більше 0,45 м повинні бути передбачені заходи від випадкового падіння людини.

Об'ємно-планувальні рішення приміщень повинні передбачати потоковий технологічний процес, виключати зустрічні потоки сировини, напівфабрикатів і готової продукції, використаного і чистого посуду, а також виключити перетин шляхів руху відвідувачів і персоналу. Слід виключити перетин шляхів переміщення свіжої сировини та сміттєзбиральних ємностей, а також сумісне зберігання сировини, яка може бути локальним джерелом бактеріального забруднення (м'ясо - овочі) згідно з вимогами. Також у складських, виробничих приміщеннях та залах із самообслуговуванням не допускаються перепади рівнів підлоги.

Площу обідньої зали у кафе без урахування роздавальної слід прийняти не менше ніж за 1,6 м² на 1 місце. Приміщення, що передбачені для зберігання продуктів повинні мати безпосередній зв'язок з завантажувальною і не мають бути похідними. Приміщення для зберігання продуктів і охолоджувальних камер не допускається розташовувати під мийними і санітарними вузлами, а також під виробничими приміщеннями з трапами.

Площа у обідній залі передбачається та розраховується з урахуванням розташування столів, стільців та облаштування проходів, ширина яких у приміщеннях кафе повинна бути не меншою за 1,2 м. При проектуванні приміщень кафе слід передбачити зручне сполучення роздавальної з гарячим та холодним цехами та безпосередньо з обідньою залом. Роздавальні лінії рекомендується відокремлювати від обідньої зали бар'єром, екраном і тому

подібне. Відстань від роздавального обладнання до обмежуючих бар'єрів в залі слід приймати: - при проході відвідувачів в один ряд - 0,9 м; - з передбаченим обгоном черги - 1,2 м. Ширина робочої зони за технологічною роздавальною лінією приймається не менше 1 м. Обідні зали дозволяється зонувати розсувними або стаціонарними перегородками за умови забезпечення шляху евакуації з кожної зони окремо.

Позміри, розміщення і обладнання санітарно-гігієнічних приміщень повинні задовольняти вимоги зручності користування, прибирання та дезінфекції; запобігання розповсюдженню інфекції, неприємних запахів, надмірної вологості, паразитичної фауни і мікрофлори.

При проектуванні санітарних вузлів у виставковому павільйоні, слід забезпечити можливість використання санітарно-гігієнічних приміщень інвалідами, що пересуваються на колясках або милицях, згідно з розділом 12 та вимогами ДБН В.2.2-17.

Необхідним є дотримання габаритних норм, а саме:

- розміри кабін вбиралень у плані з дверями, що відчиняються назовні повинні бути $0,85 \times 1,2$ м;
- мінімальна відстань між пісуарами становить 0,75;
- відстань між стіною (перегородкою) і рядом кабін повинна бути не меншою за 1,3 м;
- відстань між рядом пісуарів та кабінами- не менше ніж 2 м;

У санітарно-гігієнічних приміщеннях, призначених для інвалідів, що рухаються з допомогою крісел-колясок, допоміжних засобів або пристосувань, слід передбачати встановлення поручнів, штанг, підвісних трапецій або іншого обладнання, а душові кабінки для інвалідів обладнувати стаціонарним сидінням чи таким, що відкидається. У призначеній для інвалідів кабіні туалету загального користування слід передбачати, крім того, гачки для одягу, милиць та інших речей. У раковинах рекомендується використання водопровідних

кранів важільної або натискної дії, а також керованих електронними системами.

3.3. Функціональне зонування

Зали для експозиції

Види простору для експозицій різноманітні: окремі зони (куточок природи в дитячому саду, тематичні стенди, виставки творчих робіт у фойє), приміщення (кімнати трудової і бойової слави, історії підприємств), музейно-виставкові зали, музейно-меморіальні комплекси, природні заповідники.

Визначальними технологічними умовами є - забезпечення комфорту огляду експоната і зручність руху відвідувача. За формою уявлення експозиція може бути площинною, об'ємною і панорамною. Площинна експозиція розрахована на односторонній фронтальний огляд з обмеженого числа видових крапок. Площина експозиції може розташовуватися горизонтально, вертикально і похило.

Вертикальні площини використовують як найзручніші для картин, пристрою вітрин, розміщення рельєфів, діаграм, стендів інформації.

Об'ємні експозиції розглядаються при русі глядача навколо об'єкту. Панорамна експозиція дозволяє сприймати об'єкт, що оточує глядача в просторі (панорама, меморіальний комплекс, архітектурний ансамбль). Експозиції можуть бути закритими (засклені вітрини, що захищають бар'єри) або відкритими для безпосереднього контакту, розміщуватися в природних умовах, на відкритих майданчиках (скульптура.

Об'єкти техніки, дизайн, флора і фауна) або в спеціальних залах. Для нормального огляду експонатів важливий ряд умов. Зручний огляд експоната відбувається при дотриманні оптимальних вертикальних кутів $2,7^\circ$ і горизонтальних $50...55^\circ$. Відвідувач, віддаляючись або наближаючись до експоната, регулює тим самим якість огляду від цілої форми до деталей., дальній межа позиції зазвичай визначається величиною експоната (картина,

скульптура) і бажанням побачити його цілком. У практиці користуються правилом «подвійної висоти» об'єкту, що встановлює відстань від об'єкту до крапки, з якою можливий його повний огляд.

Відповідно до правило «подвійної висоти» рекомендується ширина простору огляду (зона глядачів): при односторонньому розміщенні експозиції 3...5 м, при двосторонньому - 9 м, при трирядному у разі розміщення в центрі об'ємної експозиції 18 м.

Засвоєння змістовної сторони експозиції тісно пов'язане з формою її уявлення, з просторовою організацією і стимуляцією активності зорового сприйняття. У рішенні цієї задачі для музею або виставки є принципові відмінності. Мета музейної експозиції - наочно показати істотний зміст і значення «свого» об'єкту в тимчасовому розвитку, в існуванні його різноманіття. Експозиції музеїв представляють тематичні колекції для довгострокового показу. Експозиція має на увазі багатократні відвідини, поступове знайомство і освоєння змісту колекцій. Звичайна небагатолюдність і просторова розчленована на зони сприяють зосередженості огляду, доданню значущості кожному експонату.

Виставки, навпаки, мають обмежене тимчасове значення. Їх мета - ознайомлення з сучасним рівнем і станом однієї з суспільних сфер діяльності - науки, техніки, мистецтва, суспільного життя, економіки і тому подібне.

Звичайне завдання крім демонстрації - організація різного роду інформації і реклами для впровадження досягнень, встановлення контактів. На виставках панує дух святковості, характерний великий одноразовий потік відвідувачів і великі зальні простори. Оригінальне устаткування і декоративність експозиції грають важливу роль у виставкових просторах

Виставковий простір для глядачів має зони огляду експонатів, циркуляції і відпочинку. Зони огляду їх площі і параметри співвідносяться з умовами огляду експозиції і

пересування окремих відвідувачів. Зони відпочинку із стільцями або лавами також можуть займати скромне місце в залі. Ефективні для відпочинку місця поза залами або в них, але пов'язані візуально з іншою, відволікаючою обстановкою, наприклад виглядом на природу, міський пейзаж і тому подібне

Графік руху відвідувачів будується відповідно до характеру експозиції і умов її сприйняття (загального ознайомлювального або вивчення, масового або індивідуального, величини простору приміщення і його освітлення). Рух може бути вільним або примусовим, останнє характерний для виставок з великою кількістю відвідувачів. У музеях рух, як правило, вільно, необмежено за часом перебування і можливості повернення до пройденої експозиції. Організація простору повинна давати можливість реалізації ' сценарію, заснованого не тільки на послідовному огляді експонатів, але і на сприйнятті цілої теми з складними відносинами відразу між багатьма експонатами. Повинні бути створена можливість порівняльного показу, розгляди експонатів з різної відстані, під різними кутами верб русі.

Така експозиція і така організація простору стимулює активність глядача. При побудові експозиції і маршруту для її огляду передбачається рухи зліва направо, що зручніше для прочитання текстів. Інше обов'язкове правило - виключення перетину зустрічних потоків відвідувачів.

Умови процесу огляду і сприйняття експозиції не пред'являють особливих вимог до конфігурації, просторової форми. Етапи процесу «глядач-експонат» зосереджені на своїй взаємодії. Форму приміщення і його огорожу глядач сприймає як самостійну в цілому і як фонову пофрагментно; у поєднанні з експонатом.

Отже, формоутворення просторів і залів для експозицій володіє великим діапазоном. Про це свідчить і до

свід практики, що показує різноманітність контурів планів і об'ємів, величин площі залів і висот. У технологічному відношенні висоти приміщень пов'язані з габаритами експозицій. При умовах сприйняття для невеликих експонатів -промислових виробів, декоративного мистецтва і графіки – достатні 4,5 м, для важких машин і устаткування, творів живопису", скульптури, театральних декорацій - 6,0 м. Довільне збільшення висоти, не підтримане композицією, може розсіювати увагу глядачів і викликати пристрій різних «вигородок», щоб добитися відповідності масштабів і спокійного сприйняття.

Для музеїв часто використовують історичні об'єкти з відповідними приміщеннями, а також холодні так звані «сучасні» музеї.

Приміщення, призначені для експонування витвору мистецтва і наукових експонатів, повинні відповідати наступним вимогам:

оберігати експонати від руйнування і крадіжки, захищати від дії вогню, вогкості, надмірної сухості, сонячних променів, пилу;

забезпечувати якнайкращі умови їх огляду.

У цих цілях доцільно розділити музейні експонати на дві категорії:

а) експонати, призначені для вивчення (офорти, малюнки і тому подібне); їх зберігають в теках у вентиляльованих шафах завглибшки близько 80 см, заввишки 1,6м;

б) експонати, призначені для широкого огляду (станковий живопис, стінний живопис і тому подібне).

Експозиція повинна забезпечувати зручний огляд всіх експонатів і не стомлювати відвідувачів. Це вимагає обмеження числа експонатів, достатньо вільного їх розміщення і різноманітність. Зали, розташовані в послідовності, відповідній тематиці експонатів, повинні мати форму, що відповідає їх характеру. Кожна група картин повинна бути розміщена по можливості в одному залі, причому для кожної картини відводиться окрема стіна.

Така система вимагає наявність залів невеликих розмірів, в яких відношення площі стенів до площі підлоги більше, ніж в крупних залах, де експонуються картини великих розмірів.

Величина залу знаходиться в прямій залежності від розміру картин. Нормальна точка зору людини 54° ; розташування верху картини під кутом 27° до горизонтальної лінії проведеною через очі глядача, забезпечує при хорошому освітленні картини зручне її огляди на відстані до 10 м. Верх картини при цьому на 4,9 м вище, а низ приблизно на 0,7 м нижчий за рівень очей. Тільки дуже великі картини можна опустити ще нижче. При розвішуванні невеликих картин лінію горизонту картини краще всього розташовувати на рівні очей.

Площа стіни на 1 картину 3-5 м². Площа залу на 1 картину 6 -10м². Площа вітрини на 400 монет колекції нумізматики 1 м².

Для музеїв часто використовують історичні об'єкти з відповідними приміщеннями, а також холодні так звані «сучасні» музеї.

Приміщення, призначені для експонування витвору мистецтва і наукових експонатів, повинні відповідати наступним вимогам:

1) оберігати експонати від руйнування і крадіжки, захищати від дії вогню, вогкості, надмірної сухості, сонячних променів, пилу; 2) забезпечувати якнайкращі умови їх огляду.

У цих цілях доцільно розділити музейні експонати на дві категорії:

а) експонати, призначені для вивчення (офорти, малюнки і тому подібне); їх зберігають в теках у вентиляльованих шафах завглибшки близько 80 см, заввишки 1,6м;

б) експонати, призначені для широкого огляду (станковий живопис, стінний живопис і тому подібне).

Експозиція повинна забезпечувати зручний огляд всіх експонатів і не стомлювати відвідувачів. Це вимагає обмеження числа експонатів, достатньо вільного їх розміщення і різноманітності. Зали, розташовані в послідовності, відповідній тематиці експонатів, повинні мати форму, що відповідає їх характеру. Кожна група картин повинна бути розміщена по можливості в одному залі, причому для кожної картини відводиться окрема стіна.

Така система вимагає наявності залів невеликих розмірів, в яких відношення площі стенів до площі підлоги більше, ніж в крупних залах, де експонуються картини великих розмірів. Величина залу знаходиться в прямій залежності від розміру картин. Нормальна точка зору людини 54° ; розташування верху картини під кутом 27° до горизонтальної лінії проведеною через очі глядача, забезпечує при хорошому освітленні картини зручне її огляди на відстані до 10 м. Верх картини при цьому на 4,9 м вище, а низ приблизно на 0,7 м нижчий за рівень очей (рис. 4). Тільки дуже великі картини можна опустити ще нижче. При розвішуванні невеликих картин лінію горизонту картини краще всього розташовувати на рівні очей.

Площа стіни на 1 картину 3-5 м². Площа залу на 1 картину 6 -10м². Площа вітрини на 400 монет колекції нумізматики 1 м².

Розрахунок освітлення музейних залів прийняв надмірно теоретичний характер; основною є якість освітлення. Вельми повчальний в цьому відношенні досвід американських фахівців. Останнім часом все більш широко застосовують штучне освітлення замість природного, особливо при північній орієнтації вікон.

У загальному плануванні виставкових просторів слід уникати безперервної кругової послідовності залів; краще всього мати в своєму розпорядженні їх промені, що розходяться, від входу. В стороні від них розміщують приміщення упаковки, експедиції, адміністрації, фотолабораторії, реставраційних майстерень, аудиторій (див. розділ «Вищі учбові заклади»).

Порожні замки, монастирі і тому подібне зазвичай цілком придатні для влаштування виставок.

Приміщення очікування /рекреації

У процесах функціональної взаємодії ланок «виробництва» і споживання» ряду громадських будівель виникають необхідні тимчасові паузи - зміни, антракти, очікування поїзда, сеансу і ін. Певні дії людей в цих паузах складають зміст процесу «очікування - рекреація», що відбивається в специфічній функціонально-просторовій організації. Здвоєне визначення має на увазі схожість функціональних операцій, що проходять з різних причин. Очікування - вимушене проведення часу (пасивний відпочинок) може включати і низку активних заходів. Рекреація - необхідний відрізок часу для відновлення сил шляхом пасивного і активного відпочинку. У цьому виявляється певна схожість ' у істоті і формі проведення процесу при можливому переважанні однієї із сторін.

Основними визначальними чинниками процесу «очікування-рекреація» є наступні характеристики.

1. Вид процесу - циклічний або пульсуючий - пов'язаний з характером його проходження. Циклічність очікування присутня при регулярному повторенні основної дії - серія уроків, лекцій, театральних дій.

Їх змінність викликає і циклічність самих перерв.

У інших випадках колективне очікування пов'язане з індивідуальним споживанням - очікування виконання замовлення на ремонт, телефонна розмова, аудієнція, від'їзд або прибуття. У цих випадках кожен окремий факт очікування входить в загальний тривалий безперервний процес. Нерівномірний по своєму характеру процес як би пульсує.

Часовий інтервал очікування визначається тривалістю паузи.

Окремі операції процесу в паузі пов'язані з необхідними або можливими діями споживача. Набір дій відвідувач вибирає завжди

самостійно, незалежно від наданих можливостей, що визначають комфорт очікування-рекреації. Інтервал очікування може бути двох видів - фіксований і змінний. Фіксований має певну тривалість за часом від початку до кінця очікування (антракт, зміна).

Кількість учасників процесу коливається від декількох десятків до декількох тисяч чоловік і безпосередньо пов'язано з характером їх потоку (інтенсивністю і розподілом в інтервалі очікування).

Планувальні габарити простору очікування визначаються розрахунковою кількістю чоловік, що одночасно знаходяться в його просторі, - розрахунковою одноразовою місткістю.

При циклічному виді очікування одноразова місткість простору рекреації пов'язана з місткістю основного приміщення споживання, наприклад, залу для глядачів або аудиторії. При фіксованому інтервалі рекреації розрахункова одноразова місткість рівна місткості основного приміщення (групи класів в школі)" або її частини (у театрі покидають зал в антракті 70% глядачів). При змінному інтервалі за розрахункову величину береться кількість відвідувачів до моменту закінчення очікування (наприклад, впусканню в зал в кінотеатрі).

Кількість супутніх функцій в процесі очікування-рекреації відзначає певний рівень комфорту, різносторонність можливих дій - операцій відвідувача.

Очікування-рекреація може супроводжуватися видовищем, експозицією, живленням, торгівлею і ін.

По кількості супутніх операцій встановлюються категорії обслуговування. Кожна подальша категорія включає елементи попередньої.

Перша категорія представлена такою, що однією обумовлює функцією - тільки очікуванням (відпочинком сидячи). Устаткування полягає головним чином, з меблів для сидіння (стілець, крісло, диван). Додатковими засобами

організації можуть служити журнальні столики, настінна і просторова експозиції, невеликі виставки.

Друга категорія відображає введення операційної функції: оформлення замовлення, реєстрації, упаковки і т. д.

Третя категорія відрізняється подальшим збільшенням кількості відвідувачів, інтервалу очікування і характерна введенням типів суспільного обслуговування: живлення, торгівлі, видовища, різних побутових послуг.

Сукупне розміщення функцій носить, як правило, інтегрований просторовий характер і відповідно представлено єдиним простором очікування-рекреації. При збільшенні параметрів однієї із зон (або їх ряду) вона може мати самостійне просторове рішення у вигляді окремого приміщення.

Просторове розміщення процесу «очікування-рекреація» має два основні функціональні типи - зал очікування і фойє. Визначальним моментом ділення виступає значення даного простору в структурі будівлі як основний або додатковий. У залі очікування присутній безпосередній зв'язок простору споживання і обслуговування (майстерня, перон вокзалу). Зал очікування виступає як головний елемент" структури будівлі. Зали очікування мають і певні характеристики по чинниках: вид очікування - процес пульсуючий, інтервал - змінний, з фіксацією часу закінчення (відправлення транспорту, термін виконання замовлення і т. п.). Для залів очікування вокзалів характерна насиченість супутнього обслуговування по четвертій категорії. Елементи системи часто отримують власне ізольоване розміщення (каси, ресторани, побутове обслуговування, дитячі кімнати і т. п.)

Фойє є додатковим простором для обслуговування відвідувачів основного приміщення, наприклад залу для глядачів, учбових приміщень і тому подібне. Характеристики по чинниках відзначають для фойє циклічність очікування, фіксованість інтервалу, кількісну визначеність контингенту. Набір супутніх функцій визначається конкретністю експлуатаційних умов. У просторовому розміщенні функцій переважає використання зон в єдиному приміщенні.

Процес експонування складається з послідовного огляду окремих експонатів і їх угруповань. Основою процесу є закономірність психологічного сприйняття з погляду ефективного засвоєння - логічна послідовність організації матеріалу, його просторово-часова розчленована, угруповання на основних і додаткових і тому подібне

Умову проведення процесу знаходить віддзеркалення в просторовій організації розчленовування на зони, різні форми їх зв'язку між собою, відповідне вирішення освітлення. У частині організації груп експонатів практика виробила ряд прийомів. Прийом виділення «вузлових» смислових об'єктів (експонатів), здійснюється ізоляцією експоната в окремому приміщенні або зоні, тобто виділенню експоната сприяє відмітне поверхневе або фонове забарвлення, власне виставкове устаткування або обрамлення, а також своя система зосередженого освітлення і прийом угруповання експонатів на площині або в об'ємі.

В цьому випадку важливо дотримувати правило інтервалів, що створюють достатнє нейтральне поле для кожного експоната. Існує загальне правило вибирати для фону кольори, не використані в експонаті. Крім кольорового фону важлива і його фактура. Відомий традиційний прийом виграшного поєднання ювелірних виробів на темному оксамиті або шовку. Широко застосовуються різні фактурні поверхні з полотна, гладких текстильних матеріалів, гофрованого картону, природного і забарвленого дерева, скла, природного каменю, вносячи своєрідність і оригінальність в експозицію і стимулюючи увагу глядачів.

Устаткування експозиційних зон створює кращі умови для розміщення експонатів, їх сприйняття і збереження. Для музеїв устаткування часто проектується індивідуально, допомагаючи виявленню образної теми інтер'єру. Для виставкових приміщень частіше використовуються трансформовані конструкції індустріального виготовлення. Виставкове устаткування, стандартне або індивідуальне, включає стенди, вітрини і підставки.

Стенди утворюються щитами, об'єднаними в одну просторову конструкцію. Функціонально стенди можна розділити на три групи: лінійні схеми, розраховані на огляд зовні; осередкові схеми, що представляють можливість глядачам увійти всередину і комбіновані схеми.

Різноманіття експонатів і бажання уникнути стереотипності в подачі матеріалів припускає використання різних способів кріплення і розташування виставкових конструкцій, які можуть встановлюватися на підлогу, прикріплюватися до стін, стелі, між підлогою і стелею і представляти просторову комбінацію основі всіх чотирьох систем.

Вітрини - плоскі або об'ємні засклені форми використовуються для зберігання найбільш цінних експонатів. Їх розмір і форма не повинні пригнічувати предмети експозиції. За формою вітрини можуть бути вертикальними і горизонтальними, по розміщенню в просторі - вбудованими, приставними і острівними.

Оптимальна довжина вітрин - 1,5...3 м, глибина варіюється від 30...40 см для дрібних предметів до 2 м для діорам. Нижня відмітка вітрини коливається від 80... 90 см (показ невеликих речей) до 30...40 див.

Підставки проектуються з урахуванням особливостей експонатів. Навіть предмети, які можуть вільно стояти на підлозі (меблі, машини), бажано встановлювати на подіумах для їх кращого огляду. Підставки і п'єдестали не повинні конкурувати з формою експоната.

Вітрини повного огляду - скляні вітрини повного бачення - це високотехнологічні суцільноскляні вітрини, не поступливі за якістю зарубіжним аналогам. Вітрини цього класу діляться на два типи: «Умовно - герметичні» з використанням силіконових прокладок на стиках скла (обробка під 90°); «Герметичні» - скляні грані склеєні силіконовим складом.

У конструкції вітрин використовується скло «триплекс» або безпечне скло високої якості. Видимі краї скла відполіровані, торці оброблені.

Верхній і нижній модулі виготовляються з алюмінієвого профілю, забарвленого порошковим методом по каталогу RAL.

У нижньому модулі вітрини є чотири регульовані опори.

Скляні полиці кріпляться на металевих прутках діаметром 6 мм або на тросах, регулювання висоти полиць безступінчасте. Вітрина має орні двері з кутом відкриття більш 90° і можливістю замикання на ключ.

Вітрини цього класу можуть використовуватися як вільно стоячі або пристінні, з освітленням або без. Можлива установка систем клімат контролю.

Висновки до розділу III

На сьогодні існує велике різноманіття виставок, що діляться за призначенням та тематикою. Особливості проектування виставкових павільйонів зводяться до ряду вимог не тільки до внутрішнього оформлення, а й до розташування будівлі в цілому. Вдало спроектований виставковий павільйон являє собою поєднання основних вимог: вигідне місце розташування, зручна організація під'їздів і підходів до павільйону, місткість приміщення павільйону, функціональне зонування інтер'єру, дотримання будівельних, санітарних та пожежних норм.

Усі приміщення виставкових закладів поділяються на основні, допоміжні та обслуговуючі. Також у залежності від використання співробітниками та відвідувачами, внутрішні приміщення поділяються на відкриту та закриту зони, тобто на зону переважно для відвідувачів і зону для співробітників закладу, при цьому відкрита зона не повинна бути меншою за 45-55% від загальної площі закладу.

Враховуючи внутрішній взаємозв'язок приміщень та їх функціональне призначення виділяють такі основні групи приміщень: вхідна група та вестибюль, експозиційна зала, лекційна зала, адміністративні, робочі та складові приміщення, технічні приміщення.

РОЗДІЛ IV. ПРОЄКТНА ЧАСТИНА

4.1. Архітектурна ідея об'єкту проектування

Головною архітектурно-художньою ідеєю будівлі закладено бажання створити строгий, і в той же самий час елегантний акцент із застосуванням сучасних матеріалів.

Моїм рішенням було впровадити саме стиль конструктивізм. Завдяки основним прийомам конструктивізму, а саме - лаконічній геометрії та раціональності, я зможу передати багатofункціональність та практичність спорудження. Метою було - за допомогою форм та матеріалів створити максимально художньо виразну будівлю.

Акцентом фасадного рішення є скляні вставки, що надають саме очікуваного оригінального вигляду в цілому. Це виглядає щонайбільше природно та натурально через велику кількість світла та простору внутрішніх приміщень в цілому.

Плоский дах додає певну завершеність і незвичність одночасно.

4.1.1. Функціонально-планувальна організація об'єкту проектування

Виставковий павільйон був спроектований з урахуванням одночасного перебування близько 60 відвідувачів. Згідно до норм проектування культурно-видовищних закладів буде влаштована достатня кількість місць стоянки автомобілів, не забуваючи про місця для мало мобільної групи населення.

Забезпечили всі зони евакуаційними пожежобезпечними виходами. Також дотримана осередкова схема угруповання приміщень.

Функціональне зонування спроектованого об'єкта поділяється на зони з схожими по призначенню групами приміщень, виходячи із спільності їх функції.

Об'єкт складається з таких функціональних приміщень:

- Тамбур.
- Вестибюль.
- Каса.
- Гардероб.
- Виставковий зал 1-го поверху.
- Санвузол.
- Санвузол інклюзивний.
- Господарське приміщення.
- Службовий тамбур.
- Склад матеріалів.
- Кімната підготовки експонатів.
- Службове приміщення.
- Адміністрація.
- Службовий санвузол.
- Виставковий зал 2-го поверху.
- Експлуатована покрівля.

4.1.2. Об'ємно-просторова організація об'єкту проектування

Внутрішнє планування відповідає сучасним вимогам до культурно-видовищного закладу.

План містить добре виражений задум та має конкретну композиційну ідею. Планувальне рішення споруди асиметричне. План візуально ділиться на дві частини, в яких відбуваються різні за призначення функції і об'єднуються полі функціональним простором у вигляді холу.

Будівля являє собою двоповерхову споруду з експлуатованою покрівлею та підвалом, що слугує сховищем за видами робіт.

Висота першого поверху +4.650, другого – +2.800.

Громадські блоки включають 3 основних функції: культурно-видовищна, лекційна та наукова.

На першому поверсі будівлі розташована вхідна група, в якій знаходиться хол. Група обладнана стійкою інформації, гардеробом та санвузлами для відвідувачів. Також на поверсі розташована кінолекційна зала на 60 місць.

Також наявний комплекс приміщень для зберігання (склад та холодильна кімната) та приготування їжі (холодний, гарячий, м'ясний та овочеві цехи) Окремими є приміщення для персоналу, санвузли включно з вбиральною для мало мобільних груп населення та технічна кімната.

На другому поверсі – виставковий зал та експлуатована покрівля.

Підвальний поверх відведено для сховища.

4.1.3. Зовнішнє опорядження будівлі

На сьогодні матеріали, які використовують обирають не лише виходячи з естетично та візуально-привабливого вигляду, але і за такими показниками, як екологічність, міцність та довговічність.

Зовнішні сходи будуть виконуватись з бетону та будуть оздоблені металевими поручнями.

Навколо будівлі буде влаштоване кам'яне вимощення шириною 1м.

Будівля планується бути побудованою з рядової будівельної цегли, що по- своєму має не поганий вигляд, то як для додаткового опорядження зовнішніх стін було обрано скло та штукатурка.

Мультифункціональне скло є чудовим вибором для даної споруди. Воно досить просте у використанні. З «плюсів» є в першу чергу екологічність, що дуже важливо на теперішній час. По-друге, принцип роботи низькоемісійного скла можна зрозуміти, якщо розібратися з терміном «емісивітет» – це здатність поверхні втрачати тепло, таким чином даний вид скла сприяє не лише зменшенню сонячної енергії влітку, але й запобігає великій втраті тепла взимку. До того ж завжди виглядає респектабельно та поважно і забезпечує шумозахист.

Штукатурку обрано силікатну на основі калієвого скла та пластифікаторів, таким чином вона належить до мінерального виду.

Перевагами є температурна стійкість, волого непроникність, адгезія та паро проникність.

4.2. Характеристика прийнятого конструктивного рішення

Виставковий павільйон – проєктована будівля закладу культури, мистецтва та дозвілля місцевого рівня відноситься до 2-го рівня комфорту. Ступінь вогнестійкості – II.

Конструктивна схема будівлі – стінова з поздовжньо-поперечними несучими стінами.

Будівля складається з двох поверхів. Розмір по осях 1-7 - 42,27 м; по осях А-Д – 22,7 м.

За позначку + 0.000 прийнято вважати рівень підлоги 1-го поверху. Висота першого поверху будівлі становить 4.650 мм, висота другого поверху – 2.800 мм.

Наявні деформаційні шви між з'єднанням стіни двоповерхового блоку будівлі, задля запобігання осідання з причин нерівномірності осідання ґрунтів. Також присутні температурні шви вздовж по всій висоті фундаментна для запобігання невеликих деформацій внаслідок перепадів температур зовнішнього повітря.

Зовнішні стіни товщиною 510мм виконані з рядової будівельної цегли. Внутрішні перегородки також цегляні, завтовшки 150мм. Також наявні скляні конструкції.

Перекрыття виконано із залізобетонних плит товщиною 220 мм.

При проектуванні були враховані основні вимоги до будівель та їх конструкцій, а саме функціональна доцільність, жорсткість, міцність та довговічність. Будівля повністю відповідає своєму призначенню.

4.2.1. Фундаменти та цоколь їх конструкції

Стрічковий фундамент – доволі популярний в будівництві вид фундаменту завдяки простоті його технологій та надійності конструкцій.

Стрічковий фундамент - це один з типів фундаментів, який використовується для підтримки будівлі або споруди. Він отримав свою назву через те, що його основна частина, яка переносить навантаження від будівлі на ґрунт, має форму довгої стрічки.

Найчастіше застосовується в приватному будівництві, або в проектах де передбачений підвал або гараж. На даний момент це наш випадок.

Перевагами стрічкового фундаменту є не лише міцність та стійкість, а також і здатність витримати великі навантаження. Зазначений фундамент використовують при будівництві 2-х або 3-х поверхових будівель з важким перекрыттям.

Також значно спрощує роботи на ділянці через можливість застосування декількох видів стрічкового фундаменту одночасно.

Технологія стрічкового фундаменту полягає у спорудженні міцної основи по всьому периметру несучих стін. Якщо передбачений цокольний поверх (підвал), то стрічковий фундамент виконує одночасно роль та його стін. А завдяки наявності піщаної подушки, на яку споруджується залізобетонний стрічковий фундамент, на подальших етапах малоповерхового будівництва як перекриття можливо застосування бетонних пустотілих плит.

Монолітний стрічковий фундамент є найпоширенішим і надійною основою для сучасних будівель.

Монолітна плита встановлюється на стрічковий фундамент, при умові, що майбутня будівля характеризується значною вагою. Необхідними є попередні геодезичні роботи і облаштування котловану, дно якого вистилається геотекстилем.

Для стрічки потрібно змочена водою і ретельно ущільнена підкладка з піску і гравію.

Обов'язкове застосування щитів опалубки перед заливкою бетону і облаштування дворядного каркаса, паралельно з яким проводиться армування стрічки і монолітної плити. Стрічковий фундамент може бути доповнений також стовпами.

Переваги стрічкових фундаментів включають стабільність, рівномірне розподілення навантаження та відмінну роботу в різних ґрунтових умовах. Однак при проектуванні слід враховувати характеристики ґрунту, розташування будівлі та інші фактори для забезпечення ефективного фундаментування. пами.

4.2.2. Стіни та перегородки

Зовнішні стіни товщиною 510мм виконані з рядової будівельної цегли. Внутрішні перегородки також цегляні, завтовшки 150мм. Також наявні скляні конструкції.

Характерними перевагами наведеної цегли є висока морозостійкість, достатньо тривалий термін експлуатації та теплопровідність властива обпаленій глині. Також висока міцність та низька гігроскопічність (погано вбирає вологу з навколишнього середовища через низьку пористість). Також позитивним показником є екологічність та точність геометричних параметрів.

Рядова повнотіла цегла підходить для будівництва не лише заміських будинків, котеджів, житлових будинків і гуртожитків, а і громадських та промислових будівель заввишки до семи поверхів. Додатковою сферою застосування є спорудження колон.

4.2.3. Перекриття та підлоги

Пустотні плити перекриття доволі поширені в промисловому та цивільному будівництві. Їх головна функція - поділ на поверхи внутрішнього простору будівель, а також передача навантаження від вище лежачих конструкцій на стіни і фундамент.

Технологія виготовлення пустотних плит дозволяє отримати гладку нижню поверхню, що мінімізує обсяг робіт при обробці стелі, але при цьому верхня поверхня плити виявляється шорсткою.

Однак по верху плити виконується підготовка під підлогу, а тому підвищує ступінь адгезії розчину до основи;

Для влаштування міжповерхових перекриттів у будинках із зовнішніми та внутрішніми стінами із цегли використовуються, як правило, залізобетонні пустотні плити заводського виготовлення різних розмірів, у нашому випадку - товщиною 220 мм з порожнечами діаметром 159 мм. Порожнечами вважають порожнини, зазвичай, циліндричної форми, які пронизують плиту наскрізь в

поздовжньому напрямку, потім ці пустоти використовуються для прокладання електричних кабелів.

4.2.4. Вертикальні комунікації

Вертикальними комунікаціями в даному об'єкті служать сходи, сходові прогини та один пасажирський ліфт.

Сходові клітки є парадні, що розміщені по праву сторону в холі головного вестибюлю, та другорядні - чия конструктивна модель є збірною.

Згадані сходові клітки є залізобетонними та складаються з двох маршів, ширина маршу – 1500 мм, ширина сходинок – 300 мм, висота сходинок – 150 мм.

Сучасні ліфти мають термін служби в 25 років, щорічно проходять повний огляд, можуть переміщувати до 30 осіб одночасно, залежно від розміру кабіни, мають швидкості від 0,5 до 18 метрів за секунду, і витримують вагу до 10 тонн. Розмір ліфтових шахт по проекту 1500 x 1700 мм.

Висновки до розділу IV

У ході виконання проектної частини була закладена ідея побудови виставкового павільйону, що стане осередком ринка мистецтва і місцем соціальної взаємодії різного роду митців, від професіоналів до аматорів.

Під час проектування було проаналізовано та враховано такі показники як природно-кліматичні особливості ділянки забудови суміжно з геодезичними та гідрогеологічними даними.

Не без уваги залишилась містобудівна ситуація, роз'яснення якої дає нам в повній мірі максимально правильно продумати генеральний план.

Проектом передбачене зонування будівлі, що найбільше відкриє функціональний потенціал для комфортного спілкування, відпочинку, роботи та наукового збагачення.

В даному розділі були розглянуті конструктивні частини запроектованої будівлі та їх елементи, а також обрані належні для побудови інженерні обладнання. Дотримано провідні положення компонування несучих і огорожувальних конструкцій будівель, технологічність виготовлення і монтажу, забезпечення жорсткості і міцності будівлі.

За допомогою наведених вище конструктивних рішень запланованої будівлі художній задум отримає технічно грамотне та доцільне матеріальне втілення. Будівля запроектована відповідно до державних стандартів України. Клас енергоефективності виставкового павільйону «С».

РОЗДІЛ V. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ

5.1. Охорона праці

Згідно Закону України «Про охорону праці» охорона праці визначається «як система правових, соціально-економічних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних і лікувально-профілактичних заходів та засобів, спрямованих на збереження життя, здоров'я і працездатності людини у процесі трудової діяльності».

Дія цього Закону поширюється на всіх юридичних та фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю, та на всіх працюючих.

Задача охорони праці – звести до мінімальної вірогідності зараження або захворювання працюючого з одночасним забезпеченням комфортності при максимальній продуктивності праці.

Виробнича небезпека – це можливість впливу на працюючих небезпечних і шкідливих виробничих факторів.

До *небезпечних* виробничих факторів відносяться такі, вплив яких на працюючих приводить до травми.

До *шкідливих* виробничих факторів відносять такі вплив яких на працюючого приводить до захворювання. Нормативно-правові акти з охорони праці – це правила, норми, регламенти, положення, стандарти, інструкції та інші документи, обов'язкові для виконання.

Нормативно-правові акти по техніці безпеки направлені на захист організму людини від фізичних травм, впливу технічних засобів що використовуються в процесі праці. Вони регулюють поведінку людей, що забезпечує безпеку праці з точки зору влаштування і розташування машин, будівельних конструкцій, будівель, споруд і обладнання.

Санітарні правила та норми затверджуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я. Стандарти, технічні умови та інші документи на засоби праці і технологічні процеси включають вимоги щодо охорони праці і погоджуються з органами державного нагляду за охороною праці.

Правила і норми по виробничій санітарії і гігієні мають на меті захист організму від перевтоми, хімічного, атмосферного впливу і т.д. Умови праці на робочих місцях, безпека технологічних процесів, машин, механізмів, приладів та інших засобів виробництва, стан засобів колективного та індивідуального захисту, що використовуються працівником, а також санітарно-побутові умови відповідають вимогам, визначеним нормативними актами.

До органів, які покликані здійснювати нагляд і контроль за дотриманням законодавства про працю і правил по охороні праці відносять: уповноважені на це державні органи і інспекції, що не залежать в своїй діяльності від підприємств, закладів, організацій і вищестоящих органів (Державний енергетичний нагляд, Державний санітарний нагляд, Державний пожежний нагляд, Державний нагляд за роботою газоочисних і пиловловлюючих установок); професійні союзи, а також підпорядковані їм технічна і правова інспекція праці.

Державна політика у галузі охорони праці базується на принципах:

- пріоритет життя та здоров'я працівників, повна відповідальність роботодавця за створення належних, безпечних та здорових умов праці;
- підвищення рівня безпеки праці за рахунок забезпечення постійного технічного контролю за станом виробництва, технології та продукції та допомоги підприємствам у створенні безпечних та нешкідливих умов праці;
- комплексне вирішення проблем охорони праці на основі загальнодержавних, галузевих та регіональних програм у цій галузі з

урахуванням інших сфер економічної та соціальної політики, досягнень науки і техніки та охорони навколишнього середовища;

- соціальний захист робітників, повна компенсація людям, які зазнали нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань; встановлення єдиних вимог з охорони праці для всіх підприємств та суб'єктів підприємницької діяльності незалежно від форм власності та видів діяльності;
- адаптація робочих процесів до можливостей працівника з урахуванням його здоров'я та психіки;
- використання економічних методів управління охороною праці, участь держави у фінансуванні заходів з охорони праці, залучення добровільних внесків та інших впливів для цих цілей, отримання яких не суперечить законодавству;
- інформування громадськості, проведення тренінгів, професійного навчання та перепідготовки працівників у галузі охорони праці;
- забезпечення координації діяльності органів державної влади, установ, організацій, об'єднань громадян, що вирішують проблеми охорони здоров'я, гігієни та безпеки, а також співпраця та консультації між роботодавцями та працівниками між усіма соціальними групами при прийнятті рішень щодо охорони праці та державного рівня.

Питання трудового законодавства, відносин між власником підприємства чи організації та працівником у галузі техніки безпеки, виробничої гігієни та гігієни в нашій країні регулюються Законом про охорону праці від 14 жовтня 1992 р. Створені спеціальні науково-дослідні установи що працюють над вивченням умов праці в різних галузях промисловості та будівництва, їх узагальнення та надання рекомендацій щодо їх покращення.

Продуктивність праці працівників значною мірою залежить від впровадження у виробництво нових машин і механізмів, новітніх технологій

роботи, належної організації робочого місця, культури виробництва, дотримання вимог промислової безпеки та гігієни. Кожна будівельна організація щороку складає плани заходів із охорони праці, а також укладає колективний договір, згідно з яким адміністрація зобов'язується виконувати всі норми трудового законодавства щодо організації та захисту праці, матеріального стимулювання та відпочинку.

З метою створення нормальних умов праці регламентуються тривалість робочого дня, необхідних під час роботи перерв, щорічних оплачуваних відпусток робітників і службовців тощо. Тривалість робочого дня робітників і службовців будівельних організацій становить 8 год при п'ятиденному робочому тижні з двома вихідними днями. Для робітників деяких професій із шкідливими умовами праці встановлено скорочений робочий день – 7 год. За власною ініціативою робітники можуть працювати більше від встановленого законом робочого дня, це можливої коли ланка або бригада працює за акордним нарядом. Робочий день підлітків віком 16-18 років не повинен перевищувати 7 год.

Забороняється використовувати молодіжну роботу для шкідливих, важких або небезпечних робіт. Молодь може виконувати постійні роботи, пов'язані з переміщенням і переміщенням товарів, лише якщо ці види діяльності є частиною основної роботи за спеціальністю і не перевищують 1/3 робочого часу. Вага навантаження для жінок-підлітків не повинна перевищувати 10, а для чоловіків - 16,5 кг.

Шкідлива та важка робота (кесон, різання каменю, приготування асфальту тощо) заборонена жінкам, які працюють на будівельних майданчиках. Вони можуть завантажувати або вивантажувати лише штучні або сипучі матеріали (цегла, пісок, глина) і періодично перевозити на рівній поверхні вантаж не більше 15 кг. Коли жінка піднімає вантаж вище 1,5 м або постійно переміщає його протягом робочого дня, вага вантажу не повинна перевищувати 10 кг. Вагітним жінкам і жінкам, що мають дітей віком до 1,5 року,

забороняється працювати у додатковий (після роботи) і нічний час, а також у вихідні і святкові дні.

Адекватний відпочинок має особливе значення для здоров'я працівника. Відповідно, відпочинок протягом робочого дня, робочого тижня та тривалість щорічної відпустки регулюються законодавством. Протягом робочого дня, але не пізніше ніж через 4 години після його початку, працівники мають право на обідню перерву, яка повинна тривати не менше 30 хвилин. Взимку при температурі нижче -20°C працівники мають додаткову 10-хвилинну перерву на кожну робочу годину. При температурі від -25°C до -30°C , крім надання додаткових перерв, робочий день скорочується на 1 годину, при температурі нижче -30°C заборонено працювати.

Відпустка доступна лише тим працівникам, які пропрацювали в цій будівельній компанії не менше 11 місяців. Тривалість відпустки працівника становить 24 робочі дні. Молоді люди відпочивають лише влітку протягом усього календарного місяця.

Стан охорони праці в будівельних організаціях контролюється: Державним комітетом України з нагляду за охороною праці (Державна інспекція праці), органами санітарно-епідеміологічної служби МОЗ України на місці та технічними інспекціями профспілок та омбудсмени з охорони праці. З цією метою вони регулярно перевіряють будівельні компанії, звертають увагу адміністрації на недоліки в організації заходів з охорони праці, вимагають їх усунення, а також допомагають профспілковим комітетам у роботі з покращення умов праці робітників.

Висновки до розділу V

Охорона праці - це система заходів і правових, соціально-економічних, організаційно-технічних і лікувально-профілактичних засобів, спрямованих на збереження здоров'я і працездатності людини. В поняття охорони праці входять всі заходи, спеціально розроблені для створення особливих полегшених умов праці для жінок і неповнолітніх, а також для працюючих інвалідів.

До органів, які покликані здійснювати нагляд і контроль за дотриманням законодавства про працю і правил по охороні праці відносять: уповноважені на це державні органи і інспекції, що не залежать в своїй діяльності від підприємств, закладів, організацій і вищестоячих органів (Державний енергетичний нагляд, Державний санітарний нагляд, Державний пожежний нагляд, Державний нагляд за роботою газоочисних і пиловловлюючих установок); професійні союзи, а також підпорядковані їм технічна і правова інспекція праці.

ВИСНОВКИ

Отже, мета мого кваліфікаційного проекту є створення комфортного та багатофункціонального простору для подальшого просування мистецтва у маси. Хочу щоб проект спеціалізувався на сучасному творчому процесі.

По-перше, створення такого виставкового павільйону це шанс різнотипним художникам працювати на глядача: рекламувати власні твори, формувати свій імідж, пропагувати свої думки через мистецтво.

По-друге, нестабільний виставковий ринок не дає змоги формувати середовище колекціонерів, які були б зацікавлені у придбанні творів мистецтва. Ця нестабільність перешкоджає і стабільному розвитку галерейної та виставкової справи, яка чутливо реагує на такі зміни, уповільнюючи свою діяльність або, навпаки, набуваючи прискорених темпів розвитку. А така будівля стане осередком в пошуках нових авторів та митців для колекціонерів.

На сьогодні світу стрімко йде в сторону толерантності. Упереджене ставлення до робіт душевнохворих та соціально обмежених людей, пов'язане з тим, що вони не обмежені звичними для нас суспільними нормами, поняттями та принципами. Твори створюються спонтанно, буквально виплескуються на папір, а техніки суто індивідуальні. Але тим не менш, також мають право на існування.

Підсумовуючи хочу сказати, що даний виставковий павільйон стане, в певному сенсі, початком зародження чогось нового, наприклад, як рівноцінне сприйняття, без упереджень робіт. Або ж відновленням занедбаного ринку мистецтва. Крім того, одним з етапів реалізації кваліфікаційної роботи була популяризація ідеї необхідності розвитку творчого потенціалу сучасного людства. Унікальність проекту додає новий підхід до проектування та роботи в цілому, водночас не порушуючи принципів і прийомів архітектурно-планувальної організації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дмитрієва О.О. Коротка історія мистецтв/ О.О. Дмитрієва. – Вип.2. – К., 2005. – 240 с.
2. Ковешникова Н.А.: Дизайн: история и теория/ Н.А. Ковешникова. – М.: Омега-Л, 2007.-240с.
3. Кордон М.В. Українська та зарубіжна культура: Навчальний посібник/ М.В. Кордон. – 3-тє видання. – К., 2010. – 180 с.
4. Кутейникова Н.О. О международных выставках XIX в./ Н.О. Кутейникова – М., 2010. – 240 с.
5. Лаврентьев А.Н. История дизайна/ А.Н. Лаврентьев. - М., 2006.- 303 с.
6. Левчук Л.Т. Історія світової культури./ Л.Т. Левчук, В.С. Гриценко. – К., 2003. – 320 с.
7. Маслов М. Участь українських кустарів у сільськогосподарських та промислових виставках 19-20 століть [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
[//www.buv.gov.ua](http://www.buv.gov.ua)
8. Норман Д. Дизайн промышленных товаров/ Д. Норман. – М.: Вильямс, 2009. – 300 с.
9. Ронин В.К. Россия на Всемирных выставках 1885 и 1894 гг./ В.К. Ронин. – М., 2012. – 180 с.
10. Симчук К.А. Всемирные выставки Парижа XIX века: градообразующая роль и общественное значение / К.А. Симчук // Вестник Челябинского государственного университета. – 2014. - №26. – с. 157-163.
11. Шпаков В.Н. История Всемирных выставок/ В. Н. Шпаков. – М., 2008. – 330 с.
12. Ернст Нойферт. «Будівельне проектування» / Ernst Neufert

"BAUENTWURFSLEHRE"

13. В.Р. Раннев «Интерьер: Учеб. Пособие для архит. Спец. Вузов» - М.: Высш. Шк., 1987,-232 с.; ил.
14. Курс «ЄШКО» «Дизайн та оформлення інтер'єру» - Харків, 2006.
15. Журнал «Салон»/лютий, 2007.
16. Benyus Janine M. Biomimicry: Innovation inspired by nature / Janine M. Benyus. – New York: Harper Perennial, 2002. – 301 p.
17. ДБН Б.2.-12: 2019 Планування та забудова територій
18. [ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди.](#)
19. ДБН А.2.2-3:2014 Склад та зміст проектної документації на будівництво
20. [ДБН В.1.1-7: 2016. Пожежна безпека](#)
21. ДСТУ Б А. 2.4027: 2008 Система проектної документації для будівництва. Інтер'єри. Робочі креслення.
22. ДНАОП 0.03-3.01-71 - Санітарні норми проектування промислових підприємств.
23. Архитектурная бионика / [Рабинович В.И. и др.]; под. ред. Ю. С. Лебедева. – М.: Стройиздат, 1971. – 269 с.
24. Архитектурное проектирование общественных зданий и сооружений: учебник для вузов / [Адамович В. В. и др.]; под. ред. И.Е. Рожина, А.И. Урбаха. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – М.: Стройиздат, 1984. – 543 с.
25. Белько Т.В. Бионические принципы формообразования костюма: автореф. дис. ... канд. техн. наук : 17.00.06. / Белько Татьяна Васильевна. – Москва, 2006. – 20с.
26. Борев Ю. Эстетика: Учебник/ Ю. Борев. - М.: Вища школа, 2002 . – 511с.
27. Буріченко Л.А. Охорона праці: підручник для вузів / Л.А Буріченко, В.Д.

- Гулевецъ. – 3-тє вид. – перероб. і доп. – М.: Транспорт, 1993. – 288с.
28. Бхаскаран Л. Дизайн и время: Стили и направления в современном искусстве и архитектуре / Лакшми Бхаскаран. – М.: Арт – Родник, 2006. – 257с.
29. Бычков В. Эстетика: Учебник / В. Бычков. – М.: Гардарики, 2004. – 556с.
30. Гельфонд А. Архитектурное проектирование общественных зданий и сооружений / А.Л. Гельфонд. – М.: Архитектура-С, 2006. – 280 с.
31. Глазер Р. Биология в новом свете / Роланд Глазер. – М. Мир, 1978. – 174
32. Голубева О. Основы композиции / О. Голубева. – М.: Саврог и Г, 2008. – 144 с.
33. Гроссе Э. Химия для любознательных. Основы химии и занимательные опыты / Э. Гроссе, Х. Вайсмантель. - [2-е изд.]. - Л.: Химия, 1985.
34. Залеський І.І., Клименко М.О. Екологія людини: Підручник / І.І. Залеський, М.О. Клименко. – К.: Академія, 2005. – 288 с.
35. Кащенко О.В. Формоутворення в дизайні та архітектурі на основі моделювання біопрототипів: автореф. дис. ... канд. техн. наук: 05.01.03. / Олександр Володимирович Кащенко. – Київ, 2013. – 33 с.
36. Колотило Д. М. Екологія і економіка / Д.М. Колотило. – К.: 1998
37. Комський М.В. Приемы развития аэровокзалов // Архитектура СССР. – 1980. - № 11. – С. 32 – 38.
38. Крайзмер Л.П. Бионика / Л.П. Крайзмер, В.П. Сочивко. - [2-е изд., перераб. и доп.]. – М.: Энергия, 1968. – 112 с.
39. Куренкова Р.А. Эстетика: учебник для вузов/ Р.А. Куренкова. – М.: Владос Пресс, 2003. – 368с.

40. Лінда С. Архітектурне проектування громадських будівель і споруд: навч. посібник / С. М. Лінда. – Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2010. – 608 с.
41. Логвиненко Г.М. Декоративная композиция. Учебное пособие для вузов / Г.М. Логвиненко. – М.: Владос, 2005. – 144 с.
42. Медведев В.Ю. Сущность дизайна: учебное пособие / В.Ю. Медведев. – [3-е изд.]. – СПб.: СПГУТ, 2009. – 110с.
43. Михайленко В.Є. Основи біодизайну: навч. посібник / В.Є. Михайленко, О.В. Кащенко. – К.: Каравелла, 2011. – 224 с.
44. Надиршин Н.М. Параметризм как стиль в архитектурном дизайне // Весник ОГУ. – 2013. - № 1. – С. 53 – 57.
45. Новикова Е. Интерьер общественных зданий: Художественные проблемы / Е. Б. Новикова. - [2-е изд., перераб. и доп.]. – М.: Стройиздат, 1991. – 368с.
46. Переведенцева Л.Г. Микология: Грибы и грибоподобные организмы / Л.Г. Переведенцева. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – М.: Лань, 2012. – 272 с.
47. Проектирование современных аэровокзалов / Я. Урман [и др.] // Архитектура СССР. – 1972. - № 3. – С. 40 – 43.
48. Рунге В.Ф. Эргономика в дизайне среды / В.Ф. Рунге, Ю.П. Манусевич. – М.: Архитектура-С, 2005. – 328с.
49. Сантьяго Калатрава в пошуках руху: каталог виставки. – Спб. Издательство Государственного Эрмитажа, 2012. – 264 с.
50. Сомов Ю.С. Композиция в технике / Ю.С. Сомов. - [3-е изд., перераб. и доп.]. – М.: Машиностроение, 1978. – 288 с.
51. Устин В. Композиция в дизайне: методические основы композиционнохудожественного формообразования в дизайнерском творчестве / В. Устин. – М.: АСТ: Астрель, 2007. – 239с.

52. Фиелл Ш. Энциклопедия дизайна: Концепции. Материалы. Стили / Шарлотт и Питер Фиелл. – М.: АСТ Астрель, 2008. – 192 с.
53. Шевнин Ю. Биоморфизм и конструктор эполь // Наука и жизнь. – 2013. - № 3. – С. 66 – 69.
54. Шимко. В. Архитектурно-дизайнерское проектирование. Основы теории (средовой подход): учебник / В.Т. Шимко. – М.: Архитектура-С, 2009. – 408 с.
55. Шубенков М. Структурные закономерности архитектурного формообразования: учеб. пособ. / М. Шубенков. – М.: Архитектура-С, 2006. – 320с.
56. Шумахер Патрик Параметризм - новый глобальный стиль для архитектуры и городского Дизайна// ADArchitectural Design - DigitalCities. – 2009. – Вып. 79 . - № 4. – С. 14 – 23.
57. Gertrude Hals KUBE Art Museum: Gertrude Hals - pillar ease. The thread gravity / exhibition catalog [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.artsy.net/artist/gjertrud-hals/works>
58. On the Growth and Form [Электронный ресурс] / D.W. Thompson. - New York: Macmillan, 1942. – 1116 с. – Режим доступа до вид.: <http://archive.org/stream/ongrowthform00thom#page/n3/mode/2up> (15.09.13). – Назва з екрану.
59. The discovery of structural form [Электронный ресурс] / Charles Kemp, Joshua B. Tenenbaum // PNAS. – 2008. – August5. – Режим доступа до журн.: <http://intl.pnas.org/content/105/31/10687.full> (14.09.13). – Назва з екрану.
60. Барчугова Е.В. Параметризм как направление современной проектной деятельности [Электронный ресурс] / Е.В. Барчугова, 2013. – 19 с. - Режим доступа до вид.: <http://www.marhi.ru/AMIT/2013/4kvart13/barchugova/barchugova.pdf> (03.11.14). – Назва з екрану.

61. Лазарев О.І. Сучасний досвід теорії і практики архітектурної біоніки в дизайні [Електронний ресурс] / О.І Лазарев// Вісник харківської державної академії дизайну та мистецтва. – 2008. - №6. - С.33-42.

ПЛАГІАТ

метадані

Заголовок

ПРОЕКТ ВИСТАВКОВОГО ПАВІЛЬЙОНУ

Автор

Горальчук А.А. Науковий керівник / Експерт

підрозділ

King Danylo University

Тривога

У цьому розділі ви знайдете інформацію щодо текстових спотворень. Ці спотворення в тексті можуть говорити про **МОЖЛИВІ** маніпуляції в тексті. Спотворення в тексті можуть мати навмисний характер, але частіше характер технічних помилок при конвертації документа та його збереженні, тому ми рекомендуємо вам підходити до аналізу цього модуля відповідально. У разі виникнення запитань, просимо звертатися до нашої служби підтримки.

Заміна букв		6
Інтервали		0
Мікропробіли		0
Білі знаки		0
Парафрази (SmartMarks)	a	97

Обсяг знайдених подібностей

Коефіцієнт подібності визначає, який відсоток тексту по відношенню до загального обсягу тексту було знайдено в різних джерелах. Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагіат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

